

31.8.2011

ANVISNING OM ERSÄTTNING TILL KOMMUNERNA FÖR KOSTNADER SOM UPPSTÅR VID TILLÄMPNING AV LAGEN OM FRÄMJANDE AV INTEGRATION (1386/2010)

Innehållsförteckning

Inledning	2
DEL 1. Ersättningar för kostnader enligt 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen (1386/2010).....	4
1 Allmänna förutsättningar för ansökan om och betalning av ersättningar	4
1.1 Ersättningar och finskt medborgarskap.....	5
2 Kalkylerad ersättning enligt 45 § i integrationslagen	6
3 Ersättningar som betalas enligt de faktiska kostnaderna	7
3.1 Ersättning för kommunens integrationsstöd och utkomststöd (46 §)	7
3.2 Ersättning för ordnande av tolkning (48 §).....	8
3.3 Stöd för barn och unga personer som bor i landet utan vårdnadshavare (49 §).....	9
3.4 Kostnader för långvarig social- och hälsovård till följd av sjukdom eller skada (49 §).....	10
3.5 Andra specialkostnader som orsakas kommunen (49§).....	11
3.6 Ersättning för återflyttningsbidrag (47 §, 85 §)	12
3.7 Avtal om specialkostnader	12
DEL 2 Ersättningar för kostnader enligt 50–52 § i integrationslagen (1386/2010).....	13
4 Allmänna förutsättningar för ansökan om och betalning av ersättningar	13
4.1 Ersättningar och finskt medborgarskap.....	13
5 Ersättning för kostnader för inledande kartläggning enligt 50 § i integrationslagen.....	14
6 Ersättning för kostnader för personer som kommer från det forna Sovjetunionens territorium (51 §).....	16
7 Ersättning för kostnaderna för personer som deltagit som frivilliga i kriget (52 §)	17
DEL 3. Ersättning för kostnader för tjänster och stödåtgärder till offer för människohandel (53 §)	18
DEL 4 Förvaltning av ersättningar	21
8 Avtal och ansökan om och betalning av ersättning	21
8.1 Ansökan om och betalning av ersättningar	22
8.2 Sekretessbelagt material.....	23
8.3 Tillsyn	24
8.4 Skyldighet att återbetala ersättning och sökande av ändring	24
9 Ikraftträdande	24
BILAGOR.....	26

ANVISNING OM ERSÄTTNING TILL KOMMUNERNA FÖR KOSTNADER SOM UPPSTÅR VID TILLÄMPNING AV LAGEN OM FRÄMJANDE AV INTEGRATION (1386/2010)

Inledning

Om ersättning av statens medel för kommunernas kostnader bestäms i lagen om främjande av integration (1386/2010, nedan integrationslagen) och statsrådets förordning om ersättning av statens medel för kommunens kostnader för främjande av integration (SRF 571/2011).

Ersättningarna enligt denna anvisning har utgående från tillämpningsområde delats in i tre delar. I del 1 avses med en person som omfattas av ersättningarna en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen. De personer som omfattas av ersättningarna i del 2 bestäms enligt 50–52 §. I del 3 har ersättningsförfarandet för offer för människohandel bestämts enligt vad som konstateras i 53 §. I del 4 har förfaranden för förvaltning av ersättningar sammanställts, så som överenskommelse om ersättningar, ansökan om ersättningar, tillsyn och ändringsökande. Den personkrets som enligt 6 kap. i integrationslagen omfattas av ersättningarna finns beskriven i bilaga 4.

Anvisningarna gäller de förfaringsätt för ansökan om och betalning av ersättning för de kostnader som närings-, trafik- och miljöcentralen (nedan ELY-centralen) ersätter åt kommunerna enligt 6 och 10 kap. i integrationslagen:

DEL 1: Ersättningar för kostnader enligt 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen (1386/2010)

- 1) Kalkylerad ersättning
- 2) Ersättning för kommunens integrationsstöd och utkomststöd
- 3) Ersättning för återflyttningsbidrag
- 4) Ersättning för ordnande av tolkning
- 5) Ersättning för specialkostnader

DEL 2: Ersättningar för kostnader enligt 50–52 § i integrationslagen (1386/2010)

- 6) Ersättning för ordnande av inledande kartläggning
- 7) Ersättning för kostnader för personer som kommer från det forna Sovjetunionens territorium
- 8) Ersättning för kostnader för personer som deltagit som frivilliga i kriget

DEL 3: Ersättning för kostnader för tjänster och stödåtgärder till offer för människohandel

DEL 4: Förvaltning av ersättningar

DEL 1. Ersättningar för kostnader enligt 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen (1386/2010)

1 Allmänna förutsättningar för ansökan om och betalning av ersättningar

Kommunerna ersätts inom ramarna för statsbudgeten för kostnaderna för de personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen. Förutsättningarna för att kostnaderna ska ersättas är att kommunen har gjort upp ett program för integrationsfrämjande enligt 32 § i integrationslagen och ingått ett avtal om anvisande till kommun och främjande av integration enligt 41 § i den lagen med ELY-centralen.

Ersättning betalas från det att den första hemkommunen registrerades i befolkningsdatasystemet för den person vars boende i kommunen är grunden för att ersättning betalas. Om den person, vars boende i kommunen är grunden för att ersättning betalas, inte har uppehållstillstånd när han eller hon kommer till landet eller sedan uppehållstillstånd beviljats inte kan få en hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/194), betalas ersättning från det att personen beviljades uppehållstillstånd.

Utgångspunkten är att ersättningarna betalas endast till enskilda kommuner. Ersättning för specialkostnader inom social- och hälsovården kan dock i stället för till enskilda kommuner även betalas till samkommuner, ifall en samkommun producerar dessa tjänster åt kommunen.

Om kommunfullmäktige har godkänt programmet för integrationsfrämjande och kommunen har ingått ett avtal med ELY-centralen, ersätter ELY-centralen kommunen för kostnader som uppkommit vid integration av personer som omfattas av ersättningarna enligt 44 § i integrationslagen.

Om kommunen inte har ett program för integrationsfrämjande eller inte har ingått ett avtal om anvisande till kommun och främjande av integration, ska kommunen tillsammans med ELY-centralen vidta åtgärder för att göra det möjligt att ansöka om och få ersättningar. Under tiden som programmet för integrationsfrämjande och avtalet bereds ska det i kommunen även med beaktande av möjligheterna av kommunalt samarbete tillhandahållas integrationsfrämjande åtgärder som den som ska integreras kan utnyttja. ELY-centralen ska försäkra sig om att förutsättningarna för att få ersättning uppfylls. Ersättningarna kan betalas i efterskott på ansökan av kommunen senast inom två år från utgången av det kalenderår under vilket den verksamhet för vilken ersättning söks har ägt rum, förutsatt att personer som omfattas av ersättningarna har erbjudits integrationsåtgärder inom kommunen. ELY-centralen stöder kommunerna vid utarbetande, verkställande och

uppföljning av programmet för integrationsfrämjande. Det är även möjligt att flera kommuner utarbetar ett gemensamt program för integrationsfrämjande.

ELY-centralen utarbetar tillsammans med kommunen ett avtal om ersättning för kostnader som uppkommit vid anvisandet till kommunen och främjandet av integrationen av de personer som omfattas av ersättningarna. ELY-centralen anvisar med stöd av 43 § i integrationslagen en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. i lagen till en kommun med vilken ELY-centralen ingått avtal om integration av personerna i fråga. Om en person som omfattas av ersättningarna själv väljer att flytta till en kommun och personen inte av ELY-centralen har anvisats till kommunen, kan kostnaderna för integrationen ersättas kommunen enligt ovan nämnda förutsättningar.

1.1 *Ersättningar och finskt medborgarskap*

Kommunen får inte ersättning för kostnaderna ifall en person som omfattats av ersättningarna är finsk medborgare. Om personen får finskt medborgarskap inom den maximala tid som anges i det ersättningsbeslut som ELY-centralen riktat till kommunen ersätts kostnaderna i enlighet med integrationslagen fram till slutet av det dygn som personen inte är finsk medborgare.

Huruvida ett barn förvärvar finskt medborgarskap på grundval av födelseplatsen enligt 9 § 1 mom. 4 punkten eller 2 mom. i medborgarskapslagen påverkas förutom av föräldrarnas medborgarskap i vissa fall även av huruvida barnets föräldrar har flyktingstatus i Finland. Om ett barn som åtnjuter internationellt skydd förvärvar finskt medborgarskap för att det är fött i Finland eller på någon annan grundval, kan inte kommunen ansöka hos ELY-centralen om de ersättningar som avses i 6 och 10 kap. i integrationslagen för personen i fråga.

Medborgarskapslagens tillämpningspraxis har ändrats även utgående från högsta förvaltningsdomstolens riktlinjer (Iran)¹. I vissa fall (Folkrepubliken Kina) har ett bevis på medborgarskap eller på avsaknad av medborgarskap som utfärdats av ifrågavarande stats representation kunnat stå i konflikt med statens lagstiftning.

På vilket sätt territorialprincipen tillämpas varierar beroende på situation, när ett barn som föds i Finland inte förvärvar sina föräldrars medborgarskap och när stater reviderar sin lagstiftning och ändrar sin tillämpningspraxis. Migrationsverket har inte någon prövningsrätt vid bestämmande av medborgarstatus.

¹ Vad gäller Iran har högsta förvaltningsdomstolens beslut meddelats den 24 augusti 2007, diarienummer 1489/3/06, liggare 2119. Vad gäller folkrepubliken Kina har högsta förvaltningsdomstolens beslut meddelats den 20 februari 2009, diarienummer 1443/3/07, liggare 416.

Barn till statslösa föräldrar som föds i Finland förvärvar alltid finskt medborgarskap på grundval av födelseplatsen. Territorialprincipen har tillämpats när föräldrarna har följande medborgarskap: Chile, Iran (om föräldrarna har flyktingstatus), Jordanien (om modern har jordanskt medborgarskap och faderns medborgarskap är okänt), Folkrepubliken Kina (om modern har kinesiskt medborgarskap och fadern är okänd), Myanmar, Somalia (om modern har somaliskt medborgarskap och fadern är okänd), Sri Lanka (om föräldrarna har flyktingstatus).

2 Kalkylerad ersättning enligt 45 § i integrationslagen

Till kommunen betalas enligt 45 § i integrationslagen av statens medel en kalkylerad ersättning för anvisandet av personen som avses i 2 § 2 eller 3 mom. i integrationslagen till kommunen samt för vägledning, rådgivning och annat ordnande av verksamhet som stöder integration.

För en person som omfattas av ersättningarna och som fyllt sju år uppgår ersättningen till 2300 euro per år och för en person som ännu inte fyllt sju år uppgår ersättningen till 6 845 euro per år.

För en person som fyllt sju år betalas ersättning från och med dagen efter personens sjunde födelsedag och för en person som ännu inte fyllt sju år betalas ersättningen till slutet av det dygn då personen i fråga fyller sju år.

De kalkylerade ersättningarna ska i första hand användas till att utveckla och stöda sådana integrationsfrämjande och integrationsstödande åtgärder som anges i programmet för integrationsfrämjande. Den kalkylerade ersättningen kan användas för att täcka integrationsstödande verksamhet, bl.a. social- och hälsovårdstjänster, kultur- och fritidsverksamhet samt tjänster som främjar delaktighet.

Ersättning betalas för den person vars boende i kommunen utgör grunden för denna **under fyra år** från det datum då personens första hemkommun fördes in i befolkningsdatasystemet. Om den person, vars boende i kommunen är grunden för att ersättning betalas, inte har uppehållstillstånd när han eller hon kommer till landet eller sedan uppehållstillstånd beviljats inte kan få en hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/1994), betalas ersättning från det att personen beviljades uppehållstillstånd. Den kalkylerade ersättningen kan inte betalas för längre tid fastän myndigheterna förlänger den ovan nämnda tid en person som omfattas av ersättningarna erbjuds integrationstjänster.

Den nya integrationslagen träder i kraft den 1 september 2011. Tidsfristen på fyra år tillämpas enligt 45 § i lagen från ovan nämnda datum oberoende av om tiden för ersättning för en person har börjat innan lagen träder i kraft. Om den

kalkylerade ersättningen för en person som omfattas av ersättningarna upphör tidigast den 1 september 2011 kan ersättningstiden med stöd av integrationslagen förlängas med ett år.

Exempel 1: En person har flyttat till kommunen den 15 oktober 2008, vilket innebär att ersättningstiden borde upphöra den 15 oktober 2011. Eftersom integrationslagen träder i kraft den 1 september 2011, fortsätter den tid som kommunen erhåller kalkylerad ersättning för personen fram till den 14 oktober 2012.

Exempel 2: En person har flyttat till kommunen den 1 september 2008, vilket innebär att ersättningstiden upphör den 31 augusti 2011. Eftersom integrationslagen träder i kraft den 1 september 2011, fortsätter inte den tid som kommunen erhåller kalkylerad ersättning för personen efter den 31 augusti 2011.

Ersättningarna söks kvartalsvis på blanketten ”Ansökan om ersättning till kommunen för kostnader (**blankett 1**)”. Ansökan ska åtföljas av blanketten ”Specifikation av kalkylerade ersättningar” (**blankett 2**) och av en personförteckning eller en av kommunens fakturering upprättad motsvarande förteckning med uppgifter om de flyktingar som ansökan gäller och som vid ansökningstidpunkten har varit bosatta i kommunen (**blankett 3, vid behov blankett 3a/3b**).

Ifall kommunens rätt att få ersättning för en person upphör mitt under en månad, ska den dagsvisa kalkylerade ersättningen räknas ut genom att summan divideras med talet trettio (30).

3 Ersättningar som betalas enligt de faktiska kostnaderna

3.1 *Ersättning för kommunens integrationsstöd och utkomststöd (46 §)*

Till en kommun som har betalat integrationsstöd enligt integrationslagen eller utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997) till en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen betalas ersättning för dessa kostnader **under tre år**.

Ersättningarna söks på **blankett 1**. Från ersättningsansökan ska eventuella återbetalningar av utkomststöd eller integrationsstöd från Folkpensionsanstalten samt återbäring av mervärdesskatt enligt punkt 8.1 dras av.

Den ELY-central som behandlar och beviljar kommunersättningen ska ha tillgång till uppgifter om till vilka av de personer som omfattas av ersättningarna kommunen har betalat utkomststöd eller återflyttningsbidrag.

ELY-centralen ska av kommunen erhålla en personförteckning över de personer som omfattas av ersättningarna och vars utkomststöd, integrationsstöd eller återflyttningsbidrag ska ersättas kommunen ("Personförteckning, utkomststöd, integrationsstöd och återflyttningsbidrag" (**blankett 4**)).

I blanketten fyller man i namnet på de personer som fått bidrag och födelsetiden (utan personbeteckningens slutdel) samt datum för införande i befolkningsdatasystemet och storleken på de utbetalade ersättningarna i euro.

Ifall alla personer i en familj inte omfattas av ersättningarna ska utkomststödet delas så att man endast ansöker om ersättning för de personer som i verkligheten omfattas av ersättningarna.

3.2 **Ersättning för ordnande av tolkning (48 §)**

Kommunen ersätts för kostnaderna om de tolkningstjänster som anlitas hänförs sig till social- och hälsovårdstjänster som ordnas för en person som avses i 2 § 2 och 3 mom i integrationslagen, uppgörande av en integrationsplan, anlitande av integrationsfrämjande tjänster i det inledande skedet av ankomsten till landet, introduktion till kommunen (att handla i butiken, sköta ärenden på posten och hos myndigheter, använda kollektivtrafik osv.) samt till samarbetet mellan skola och hem eller daghem och hem.

När en integrationsplan utarbetas och uppdateras i samarbete mellan en person som omfattas av ersättningarna, kommunen och arbets- och näringsbyrån kan kommunen ta hand om utgifterna för tolkningen och ansöka om ersättning från ELY-centralen.

Tolken behöver inte nödvändigtvis befinna sig i samma utrymme som den person som omfattas av ersättningarna och för vars skull tolkningen arrangeras. Tolkningen kan vid behov även ordnas som telefon- eller videotolkning. På grund av inbesparingarna i resekostnader och restid rekommenderas att distanstolkning används.

Kommunen ersätts för kostnaderna som uppstår vid tolkning **till fullt belopp** på basis av den fakturering som tjänsteproducenten företer kommunen (se punkt 8.1 om mervärdesskatteplikten för tjänster). Det finns **inte någon tidsfrist** för ersättning av kostnaderna för tolkning.

Vid fakturering ska tas i beaktande att en handikappad invandrare bosatt i Finland har rätt till tolkservice som ordnas av Folkpensionsanstalten (Lag

133/2010 om tolkningstjänst för handikappade personer 19.2.2010). Rätt till tolkningstjänst enligt lagen i fråga har synhörselskadade, hörselskadade eller talskadade som på grund av sin funktionsnedsättning behöver tolkning på teckenspråk eller med någon metod som förtydligar kommunikationen.

För att ELY-centralerna ska kunna försäkra sig om grunderna för betalning av ersättningar ska de kräva tillräckliga redogörelser för kostnaderna för tolkningen. Till dem ska också fogas kopior av fakturorna eller uppgift om var faktureringen kan kontrolleras. Saker som ska utredas är bl.a. att tolkning har ägt rum och att det är en person som omfattas av ersättningarna som har behövt tolkningen. Kostnader för tolkning ersätts inte från och med det datum personen redan är finsk medborgare (se punkt 4.1).

Det förutsätts inte att kommunen och ELY-centralen ingår ett separat avtal för varje klient om ersättandet av kostnaderna för tolkning. Det allmänna behovet av tolktjänster ska dock införas i avtalet om anvisande till kommun och främjande av integration som sluts mellan ELY-centralen och kommunen. Ersättningarna söks på **blankett 1**.

ELY-centralerna ska regelbundet följa upp användningen av och kostnaderna för anlitaandet av tolkningstjänster inom regionen genom att beakta bland annat de ändringar som skett i antalet personer som åtnjuter internationellt skydd och de olika nationalitetsgrupperna och vid behov förhandla om situationen med kommunen.

3.3 Stöd för barn och unga personer som bor i landet utan vårdnadshavare (49 §)

Kommunen kan få ersättning för kostnader som föranleds av att minderåriga som saknar vårdnadshavare placeras i familjegrupper eller andra bostadsenheter. I integrationslagen nämns utöver familjegrupper som inrättas för ovan nämnda minderåriga även familjevård och stödtjänster för boende såsom andra tjänster som kan jämföras med tjänster inom barnskyddet. Det grundläggande syftet med dessa tjänster är att trygga boendet för, den dagliga fostran av samt vården av och omsorgen om barn som åtnjuter internationellt skydd.

Stödtjänster som i barnskyddslagen jämföras med eftervård kan ersättas i de fall när ett barn eller en ungdom, som bor i landet utan vårdnadshavare och som åtnjuter internationellt skydd, efter att ha beviljats uppehållstillstånd eller blivit myndig flyttar från ett grupper, ett familjegrupper eller någon annan boendeenhet till en annan enhet för stödboende eller annars väljer att bo självständigt inom sin hemkommun.

Bland de åtgärder som kan jämföras med eftervård och åtgärder som främjar den ungas självständighet kan till exempel stödfamilj- och stödpersonverksamhet ersättas till kommunen. Kommunen kan även få

ersättning för ekonomiskt stöd (medel för eget hushåll), till exempel för att täcka hyra och andra kostnader som ett normalt liv medför, för en rimlig tid. Tre månader kan anses vara en rimlig tid.

Dessutom kan särskilt stöd som ges inom till exempel hälso- och sjukvård, dagvård, undervisning och ungdomsarbete ersättas som kostnader för andra åtgärder som kan jämföras med barnskydd, då ett barn eller en ungdom inte är klient inom barnskyddet, men på grund av förhållanden som beror på det internationella skyddet uppenbart skulle vara i behov av sådana tjänster eller åtgärder.

Avtalet upprättas på blanketten "Avtal om ersättning för särskilda kostnader" (**blankett 5**) och det kan ansökas med **blankett 5a** "Ansökan om avtal om ersättning för särskilda kostnader". Ersättning för kostnaderna söks på **blankett 1**.

Ersättningarna kan betalas tills den unga personen som anlant till landet utan vårdnadshavare fyller 21 år.

3.4 Kostnader för långvarig social- och hälsovård till följd av sjukdom eller skada (49 §)

Kostnaderna kan ersättas om kommunen för en person som omfattas av ersättningarna har ordnat sådan långvarig social- och hälsovård som krävs på grund av sjukdom eller skada eller om detta medför betydande kostnader för kommunen. Dessutom krävs det att personen har varit i behov av omsorg eller vård när han eller hon anlände till Finland.

Som betydande kostnader betraktas kostnader som orsakas kommunen av anlitaandet av tjänster och vilka uppskattas eller bevisas vara betydande. Utgångspunkten är att kostnaderna kan bedömas vara betydande om de på årsnivå överstiger den kalkylerade ersättningen för en person över sju år.

Av kostnaderna för långvarig social- och hälsovård till följd av skada eller sjukdom kan ersättas bland annat:

- kostnader för tjänster och stödåtgärder som avses i lagen om utvecklingsstörda (519/1977) och handikappservicelagen (380/1987, bilaga), såsom personlig assistans, hemservice, färdtjänst, serviceboende, rehabiliteringsverksamhet, hjälpmedelsservice, ändringsarbeten i bostaden samt verksamhet i sysselsättningsyfte för handikappade och arbetsverksamhet för handikappade,
- åtgärder på grund av psykiska och traumabetingade sjukdomar, såsom psykiatrisk vård, psykoterapi, institutions- och familjevård, rehabilitering,

- långvariga och betydande kostnader till följd av cancer, hjärtsjukdomar och neurologiska sjukdomar eller annan allvarlig sjukdom, till exempel specialiserad sjukvård som tillhandahålls av ett universitetssjukhus (vård på avdelning, öppen vård), hemsjukvård och hemservice, rehabilitering,
- kostnader till följd av amputation, inbegripet nyanskaffning och vård av proteser.
- åtgärder till följd av sjukdomar i stöd- och rörelseorgan samt övrig vård

Avtalet utarbetas på **blankett 5** och ansökan om avtalet på **blankett 5a**. Ersättning för kostnaderna söks på **blankett 1**. Ersättning för kostnaderna betalas **under högst tio år**.

3.5 *Andra specialkostnader som orsakas kommunen (49§)*

Andra specialkostnader som orsakas kommunen är i allmänhet oförutsedda och föranleds av att en person som omfattas av 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen har behov av social- eller hälsovård. Som särskilda skäl kan också beaktas att kostnaderna är betydande. Kostnaderna ska höra samman med behov som en person som omfattas av ersättningsarna har.

Vanliga åtgärder inom social- och hälsovården eller andra förvaltningsområden för förebyggande av åtgärder inom barnskyddet samt socialarbete inom barnskyddet, liksom övrigt socialarbete, ingår i regel, **om inte annat bestämts**, i den verksamhet som täcks av statsandelssystemet och den kalkylerade ersättningen och denna verksamhet kan inte finansieras med stöd av 49 § i integrationslagen.

Med stöd av 49 § i integrationslagen kan efter prövning av det enskilda fallet till exempel följande ersättas:

- stödåtgärder inom barnskyddets öppenvård, t.ex. kostnaderna för verksamhet med stödpersoner eller stödfamiljer, familjearbete, -rehabilitering och familjeläger,
- kostnader vid omhändertagande, så som kostnader som uppstår när barnet besöker någon som har rätt att hålla barnet hos sig, kostnader i samband med ungängesrätt (resor, övernattning), kostnader för upprätthållande av kontakter,
- kostnader för placering i första- och skyddshem,
- kostnader för specialdagvård till den del de överstiger kostnaderna för basdagvården,
- betydande vårdkostnader för ett handikappat eller sjukt barn som en person som åtnjuter internationellt skydd fött i Finland
- kortvarig, men dyr sjukhusvård,

- hyror under väntetiden för bostäder som reserverats för personer som åtnjuter internationellt skydd, då det har varit nödvändigt att reservera en bostad innan personen/familjen anländer till Finland eller flyttar till kommunen i fråga,
- särskilda åtgärder inom äldreomsorgen.

Ersättningar med stöd av 49 § i integrationslagen söks på **blankett 1**. Avtalet upprättas på **blankett 5** och **ansökan om avtal** på **blankett 5a**. Ersättning för kostnaderna betalas **under högst tio år**.

3.6 *Ersättning för återflyttningsbidrag (47 §, 85 §)*

Kommunen kan betala återflyttningsbidrag till en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen och som frivilligt i annat än tillfälligt syfte återvänder till sitt hem- eller utreseland för skäliga rese- och flyttkostnader.

Kommunen kan dessutom betala återflyttningsbidrag som motsvarar utkomststödet grunddel till en person under högst två månader och till en familj under högst fyra månader.

Förutsättningen för att få bidrag för återflyttningen är att personen i annat än tillfälligt syfte flyttar bort från landet. Till exempel en flyttningsanmälan till magistraten där det stadigvarande syftet med utlandsvistelsen framgår kan bevisa detta.

Ersättning för rese- och flyttkostnader samt återflyttningsbidrag beviljas på ansökan av den kommun nämnda person är bosatt. Till kommunerna betalas ersättning för kostnaderna för återflyttningsbidrag **utan tidsfrist**.

3.7 *Avtal om specialkostnader*

I det avtal om särskilda kostnader som upprättas med stöd av 49 § i integrationslagen (**blankett 5**) ska det antecknas det datum då en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen har fått sin första hemkommun samt dennes uppehållstillståndsstatus och även tillfogas en anteckning om att personen inte är finsk medborgare. I avtalet ska dessutom specificeras de åtgärder som orsakar kostnaderna och om möjligt uppskattas storleken på dessa kostnader.

När det är fråga om behandling av en sjukdom ska kommunen till stöd för avtalet lämna ett av en läkare eller en yrkesutbildad person inom socialvården utfärdat intyg eller utlåtande² om sjukdomen eller skadan och om dess art och

² Lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården 559/1994

behandling, liksom även en bedömning av huruvida sjukdomen eller skadan har uppstått före den person som omfattas av ersättningarna ankommit till Finland eller först under tiden efter ankomsten.

Till stöd för avtalet krävs inte en vårdplan eller något motsvarande. Planerna ska dock vid behov finnas tillgängliga så att grunderna för ersättningarna kan säkerställas.

Kommunen **kan ansöka** om avtal om ersättning för specialkostnader även med en separat ansökningsblankett (**blankett 5a**).

DEL 2 Ersättningar för kostnader enligt 50–52 § i integrationslagen (1386/2010)

4 Allmänna förutsättningar för ansökan om och betalning av ersättningar

De ersättningar för vilka anvisningar finns i del 2 betalas för personer som avses i 50–52 § i integrationslagen.

En person som omfattas av ersättningarna ska ha en anteckning om hemkommun för den kommun som söker bidrag från ELY-centralen. För den inledanden kartläggningen räcker det i vissa fall med endast ett giltigt uppehållstillstånd eller en utredning över att personen bor i kommunen, till exempel i form av ett hyresavtal.

Utgångspunkten är att ersättningarna betalas endast till enskilda kommuner. Ersättning för specialkostnader inom social- och hälsovården kan dock i stället för till enskilda kommuner även betalas till samkommuner, i fall en samkommun producerar tjänsterna åt kommunen och ifall en person som omfattas av ersättningarna och som har behov av särskild social- och hälsovård har anteckning om hemkommun för kommunen i fråga.

4.1 Ersättningar och finskt medborgarskap

Kommunen får inte ersättning för kostnaderna ifall en person som omfattats av ersättningarna är finsk medborgare. Om personen får finskt medborgarskap inom den maximala tid som anges i det ersättningsbeslut som ELY-centralen riktat till kommunen,³ ersätts kostnaderna enligt integrationslagen fram till slutet av det dygn som personen inte är finsk medborgare.

³ Lagen tillämpas inte på personer med finskt medborgarskap, om inte personen i fråga är offer för människohandel (RP om främjande av integration)

5 Ersättning för kostnader för inledande kartläggning enligt 50 § i integrationslagen

Integrationslagen betonar kartläggningen av individuella behov av integration för att åtgärder som främjar och stöder integrationen kan inledas så snart som möjligt. Den inledande kartläggningen är utgångspunkt för att individuella integrationstjänster ska kunna erbjudas. I den inledande kartläggningen som anges i 9 § i integrationslagen utreds i detta syfte i behövlig omfattning invandrarens tidigare utbildning, arbetshistoria, språkkunskaper och vid behov andra omständigheter som påverkar sysselsättning och integration, så som livssituationen och de behov av tjänster som den medför. I den inledande kartläggningen evalueras också utgångsnivån på invandrarens språkkunskaper samt förutsättningarna för studier och arbetsliv till den del dessa inverkar på behovet att stöda personens integration. Vid behov kan den inledande kartläggningen omfatta till exempel kartläggning och identifiering av kunnande, evaluering och test av språkkunskaper, karriärplanering, integrationsrådgivning, kartläggning av behovet av tjänster och personligt ombud samt rådgivning vid utarbetande av en personlig integrationsplan eller annars vid språkundervisning eller annan utbildning. I samband med den inledande kartläggningen ska särskild uppmärksamhet fästas vid en noggrann kartläggning av de behov som uppstår på grund av skada eller sjukdom eller på grund av att invandraren annars är i behov av särskilt stöd.

I 10 § i integrationslagen finns bestämmelser om förfaranden och om ansvarsfördelning mellan kommunen och arbets- och näringsbyråerna vid ordnande av inledande kartläggning. Enligt ovan nämnda paragraf ska kommunen inleda den inledande kartläggningen för en invandrare som annat än tillfälligt får utkomststöd enligt lagen om utkomststöd. Kommunen kan också inleda kartläggningen för en invandrare om han eller hon begär det och anses vara i behov av det.

Varje kommun ska besluta på vilket sätt den inledande kartläggningen ska ordnas. I många små kommuner bor endast ett fåtal invandrare, vilket kan göra att det känns onödigt tungt eller dyrt att bygga upp ett eget system, särskilt om man inte tidigare genomfört inledande kartläggning i kommunen i fråga. Därför uppmuntrar man kommunerna att samarbeta när den inledande kartläggningen ordnas, vilket samtidigt medför att kartläggningen blir mera kostnadseffektiv. Man kan komma överens om samarbete vid ordnande av inledande kartläggning som ett samarbete mellan kommunerna enligt kommunallagen (365/1995). I ett sådant fall kan ersättningen för den inledande kartläggningen till exempel betalas till den kommun som genomfört kartläggningen.

I den inledande kartläggningen ingår en inledande intervju och vid behov preciserande åtgärder. Den inledande intervjun görs med alla som deltar i den inledande kartläggningen och i intervjun utreds följande allmänna förutsättningar för integration av invandraren: läs- och skrivfärdigheter, kunskaper i finska och svenska, studiefärdigheter och studieförutsättningar, tidigare utbildning och arbetserfarenhet, kompetens som hänför sig till speciella färdigheter samt andra starka sidor, egna önskemål om sysselsättning och utbildning, livssituationen och det behov av tjänster som denna medför.

Den inledande intervjun och de preciserande åtgärderna ska genomföras på invandrarens modersmål eller på ett språk som invandraren kan konstateras förstå tillräckligt väl med hänsyn till ärendets art, om invandraren inte behärskar det språk, finska eller svenska, som enligt språklagen ska användas hos en myndighet eller om han eller hon på grund av handikapp eller sjukdom inte kan bli förstadd.

Den inledande kartläggningen genomförs så att invandraren utifrån den kan hänvisas till arbetsmarknaden, samt anvisas utbildning som svarar mot hans eller hennes behov eller andra integrationsfrämjande åtgärder eller tjänster. I regel arrangeras inledande kartläggning inte för en person som är minderårig, om det inte är motiverat med tanke på personens integration, hänvisning till arbetsmarknaden eller något annat behov. För en minderårig person kan inledande kartläggning komma i fråga när personen närmar sig myndighetsåldern. Kommunen kan inte heller söka ersättning för inledande kartläggning för alla medlemmar till exempel i en familj på elva personer, utan i princip endast för de familjemedlemmar som är myndiga.

För kostnaderna för ordnandet av inledande kartläggning betalas till kommunen av statens medel en kalkylerad ersättning som är 700 euro för var och en som deltar i kartläggningen. För en och samma person kan ersättning betalas endast en gång. Den ersättning för inledande kartläggning som betalas till kommunerna **omfattar även kostnader för tolkning och översättning.** Detta innebär att kommunen inte kan ansöka om den ersättning som avses i 48 § i integrationslagen för tolkningskostnader som uppstår i samband med inledande kartläggning från ELY-centralen .

En förutsättning för att ELY-centralen ska betala ersättning enligt statsrådets förordning om ersättning av statens medel (570/2011) är att kommunen har ordnat åtminstone den inledande intervju som avses i 1 § 2 mom. i statsrådets förordning om inledande kartläggning i anslutning till främjande av integration.

Kommunen ska årligen uppge personuppgifterna (personbeteckningen utan slutdel) för de personer som deltagit i den inledande kartläggningen samt uppgifter om det datum varje enskild kartläggning inletts och avslutats (så att man kan bekräfta att kartläggningen genomförts) till ELY-centralen inom sitt verksamhetsområde. Man behöver dock inte bifoga innehållet i den inledande intervjun eller kartläggningen som stöd för ersättningsansökan.

I lagen om främjande av integration har inte antalet inledande kartläggningar avsedda för invandrare begränsats. Bestämmelserna i 2 kap. i lagen och lagens syfte stöder dock det att man i regel genomför den inledande kartläggningen endast en gång för varje invandrare. Detta förutsätter nära samarbete mellan kommunen och arbets- och näringsbyrån.

För en och samma person kan ersättning för inledande kartläggning betalas endast en gång. Genom samarbetet mellan ELY-centralerna, kommunerna och arbets- och näringsbyråerna kan man få reda på om ersättning för personen i fråga redan betalats.

Av ersättningsansökan ska framgå basuppgifter om personen, personbeteckning utan slutdel, det första och/ eller nuvarande uppehållstillståndets giltighetstid och status, det datum varje enskild kartläggning inletts och avslutats och uppgifter om genomförande av inledande kartläggning, d.v.s. har den inledande intervjun genomförts.

Kommunen ansöker om ersättning för kostnaderna för den inledande kartläggningen på **blankett 1** och **blankett 10** ("Specifikation för ersättning av inledande kartläggning"). Betalning av ersättningen förutsätter inte ett särskilt avtal mellan närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen.

6 Ersättning för kostnader för personer som kommer från det forna Sovjetunionens territorium (51 §)

Ersättning betalas för en person som flyttat till Finland från det tidigare Sovjetunionens territorium och beviljats uppehållstillstånd enligt 48 § i utlänningslagen samt en person som fått uppehållstillstånd enligt 49 § 1 mom. och som själv har varit finsk medborgare eller om åtminstone den ena av hans eller hennes föräldrar eller en av hans eller hennes mor- eller farföräldrar är eller har varit infödd finsk medborgare, samt en sådan persons familjemedlem som har flyttat till Finland.

Till en kommun kan betalas ersättning för kostnaderna för en återflyttares integrationsstöd enligt 19 § i lagen om främjande av integration eller utkomststöd enligt lagen om utkomststöd för **högst sex månader**. Kommunen ansöker om ersättning för dessa kostnader på **blankett 6** "Ansökan om ersättning till kommunen för kostnader (återflyttare, lagen om främjande av integration 51 §)" och **blankett 7** "Personförteckning, återflyttare (sex månader, lagen om främjande av integration 51 §)".

Till exempel de **språktjänster** som de personer enligt 48 § och 49 § 1 mom. 1 punkten i utlänningslagen som kommer från det forna Sovjetunionens territorium är i behov av **ersätts inte av statens medel**. Om kommunen ändå

anser att språktjänsterna är nödvändiga för personens integration och för att främja ett självständigt liv så som avses i lagen om utkomststöd ska kostnaderna ersättas av staten. De språktjänster som kan komma i fråga är till exempel nödvändiga tolk- och översättningstjänster vid utnyttjande av tjänster inom social- och hälsovård, vid utarbetande av integrationsplan och vid andra integrationsåtgärder.

Staten ersätter en kommun för kostnaderna för språktjänster som betalas i form av utkomststöd **för en tid på högst sex månader** från och med det att återflyttarens första hemkommun fördes in i befolkningsdatasystemet. Ersättningarna ska sökas särskilt specificerade för varje kund. Tolkcentralernas avgiftsfria tjänster kan inte erbjudas återflyttare. Tolkcentralen fakturerar kommunen för tjänsterna och kommunen ska i efterskott söka om ersättningarna.

Om en kommun ordnar utkomsten för en person av den anledningen att han eller hon på grund av sin migrationsstatus inte kan få pension eller någon annan socialskyddsförmån, kan kommunens kostnader för detta ersättas för en tid av **högst fem år** från och med det att personens första hemkommun fördes in i befolkningsdatasystemet. Kommunen ansöker om ersättning för dessa kostnader på **blankett 6** och **blankett 8** ”Personförteckning, återflyttare (fem år)”.

Till en kommun kan dessutom för **högst fem år** betalas ersättning för betydande kostnader som föranletts av ordnandet av långvarig social- och hälsovård på grund av en persons sjukdom eller skada. Om ersättning av kostnaderna avtalas separat mellan ELY-centralen och kommunen. Ett sådant avtal upprättas på **blankett 9** ”Avtal om ersättning för särskilda kostnader, återflyttare, lagen om främjande av integration 51 § ” och ansökan om avtal görs på **blankett 9a**. Kommunen ansöker om ersättning för kostnaderna på **blankett 6**.

7 Ersättning för kostnaderna för personer som deltagit som frivilliga i kriget (52 §)

ELY-centralen och kommunen kan avtala om ersättning för kostnaderna för ankomstgranskning av hälsotillståndet samt för boende, tryggnad av försörjningen och ordnande av social- och hälsovård i fråga om personer från det forna Sovjetunionens territorium vilka deltog som frivilliga i Finlands krig åren 1939–1945, samt deras makar.

Kostnaderna ersätts för hela den tid som de personer som avses är bosatta i Finland.

Avtal om ersättningarna upprättas på **blankett 5** "Avtal om ersättning för särskilda kostnader" och ansökan om avtal görs på **blankett 5a**. Kommunen ansöker om ersättning för kostnaderna på **blankett 1**.

DEL 3. Ersättning för kostnader för tjänster och stödåtgärder till offer för människohandel (53 §)

Kommunen har under vissa förutsättningar möjlighet att få statlig ersättning för åtgärder och tjänster som tillhandahålls offer för människohandel som enligt lagen om hemkommun är bosatta i kommunen. Enligt 53 § i integrationslagen ersätts en kommun för kostnader som orsakas av hälso- och socialvårdstjänster som ordnas på grund av specialbehov till följd av en persons ställning som offer för människohandel, tolkning, skyddet av personens säkerhet och andra åtgärder och tjänster som ordnas på grund av specialbehov i anslutning till personens ställning som offer.

Särskilda behov hos offer för människohandel kan bero på offrens psykiska och fysiska kondition eller det mångfasetterade människohandelsfenomenet. De kostnader som ersätts ska ha uppstått på grund av att personen har fallit offer för människohandel. Det kan handla om t.ex. vissa specialtjänster såsom psykologiskt eller psykoterapeutiskt stöd med specialisering på torterade och utnyttjade och behov av tolkning i samband med dem, specialarrangemang i samband med boende och boendets säkerhet, bortflyttning från bostad som arbetsgivaren ordnat eller larmsystem, bevakning och skyddat boende i anslutning till hot från internationell organiserad brottslighet som genomförs i samarbete med polisen, eventuellt på en annan ort. Det kan också vara nödvändigt att offret byter namn och får en ny personbeteckning samt att man inom rimliga gränser ändrar offrets utseende för att hindra identifiering. Man kan upphöra med åtgärderna när det inte längre finns omständigheter som kräver att de upprätthålls (till exempel när man i samarbete med polisen anser det inte längre föreligger hot från kriminella organisationer).

Enligt 3 § 7 punkten i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd (746/2011) avses med offer för människohandel en person som beviljats uppehållstillstånd med stöd av 52 a § i utlänningslagen, getts betänketid enligt 52 b § i den lagen eller som annars med hänsyn till omständigheterna kan bedömas ha blivit offer för människohandel eller som är i behov av särskild hjälp när ett människohandelsbrott utreds.

En person som är offer för människohandel och som omfattas av ersättningarna kan också vara en finsk medborgare eller en person som är fast bosatt i Finland och som har sin hemkommun i Finland. En person som är bosatt i kommunen och i behov av särskild hjälp, som är vittne eller annars spelar en viktig roll i utredningen av människohandelsbrott men som t.ex. på grund av sin utsatta ställning och sina erfarenheter av utnyttjande inte utan

stöd har förutsättningar att samarbeta eller fatta ett klart beslut att hålla sig undan inflytandet från förövarna av brotten, omfattas också av ersättningarna.

Till kommunen betalas enligt 45 § i integrationslagen av statens medel en **kalkylerad ersättning** för anvisandet av en person med kontinuerligt uppehållstillstånd som är offer för människohandel till kommunen samt för vägledning, rådgivning och annat ordnande av verksamhet som stöder integration. Ersättning betalas för fyra år räknat från den tidpunkt som avses i 44 § 3 eller 4 mom. i lagen. Till kommunen kan också betalas av statens medel en kalkylerad ersättning för kostnader för anordnande av inledande kartläggning för att inleda integrationsåtgärder i fråga om ett offer för människohandel som beviljats uppehållstillstånd.

Enligt 46 § i integrationslagen ersätts kommunen för kostnaderna för integrationsstöd enligt 19 § i lagen och för **kostnaderna för utkomststöd** enligt lagen om utkomststöd till ett offer för människohandel med kontinuerligt uppehållstillstånd för högst tre år.

Därtill betalas för dessa personers del ersättning till kommunen även för kostnader som till följd av personens ställning som offer för människohandel uppkommer **för tjänster eller åtgärder som tillhandahålls på grund av specialbehov** enligt 53 § också för de offer för människohandel som avses i 2 § 2 mom. 4 punkten i integrationslagen. Ersättning betalas från det att den första hemkommunen registrerades i befolkningsdatasystemet för den person vars boende i kommunen är grunden för att ersättning betalas.

Kommunen kan stöda offrets **återflyttning** och få ersättning för kostnaderna. Enligt 85 § i integrationslagen kan kommunen ersätta ett offer för människohandel som beviljats kontinuerligt uppehållstillstånd och som frivilligt i annat än tillfälligt syfte återvänder till sitt hem- eller utreseland för skäliga rese- och flyttkostnader. Bestämmelserna tillämpas även på en familjemedlem eller annan anhörig om familjebanden funnits redan innan den person som avses ovan anlät till Finland. Kommunen kan dessutom betala återflyttningsbidrag som motsvarar utkomststödet grunddel till en person under högst två månader och till en familj under högst fyra månader. Bestämmelser om ersättning för kostnader som uppkommer vid stödjande av återflyttning finns i 47 § i integrationslagen.

Ansökan om ersättning till kommunen för kostnader som uppkommer för tjänster eller åtgärder som tillhandahålls på grund av specialbehov i anslutning till en persons ställning som offer för människohandel riktas till ELY-centralen. ELY-centralen ska begära ett utlåtande av föreståndaren för en förläggning som sörjer för hjälpen till offer för människohandel om huruvida de kostnader för vilka ersättning söks härrör från tillhandahållandet av åtgärder och tjänster på grund av personens ställning som offer för människohandel. Den behöriga mottagningscentralen för vuxna offer för människohandel, familjer och grupper är mottagningscentralen i Joutseno och

för minderåriga offer som ensamma kommit till Finland mottagningscentralen i Uleåborg.

Kommunerna ersätts för kostnaderna förutsatt att kommunen i enlighet med 44 § 5 mom. i integrationslagen har gjort upp ett program för integrationsfrämjande i kommunen och ingått ett avtal med ELY-centralen. Enligt 54 § i integrationslagen ska kommunen ansöka om ersättning genom en ansökan hos ELY-centralen inom två år från det att det kalenderår gått ut under vilket den verksamhet för vilken ersättning söks har ägt rum.

Avtal om ersättning för tjänster och stödåtgärder avsedda offer för människohandel upprättas på **blankett 5** och en ansökan om avtal görs på **blankett 5a**. Ersättningarna söks på **blankett 1**.

DEL 4 Förvaltning av ersättningar

8 Avtal och ansökan om och betalning av ersättning

Utgångspunkten är att ersättningarna betalas endast till enskilda kommuner. Ersättning för specialkostnader inom social- och hälsovården kan dock i stället för till enskilda kommuner även betalas till samkommuner, ifall en samkommun producerar tjänsterna åt kommunen och ifall kommunen och ELY-centralen i avtalet om anvisande till kommun och främjande av integration konstaterat att så är fallet vad gäller personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. i integrationslagen. I dessa fall kan även samkommunen ansöka om ersättningarna. Om ersättningarna i stället för till en enskild kommun betalas till en samkommun, ska kommunen bifoga samkommunens grundavtal eller motsvarande handling till sin ansökan, av vilket framgår vilka uppgifter samkommunen har hand om för kommunens räkning.

I förvaltningsförsöket i Kajanaland produceras social- och hälsovårdstjänsterna i Kajanaland av samkommunen för landskapet Kajanaland, som i stället för en enskild kommun kan ansöka om de ersättningar som nämns i denna anvisning.

En person som omfattas av ersättningarna ska ha en anteckning om hemkommun för den kommun som söker bidrag från ELY-centralen. I specialfall kan ersättning betalas för en person som sedan uppehållstillstånd beviljats inte kan få en hemkommun enligt lagen om hemkommun. Som exempel kan nämnas personer som beviljats uppehållstillstånd enligt 51 § eller 89 § i utlänningslagen. I dessa fall betalas ersättningen från och med det att personen har beviljats uppehållstillstånd (Lagen om främjande av integration 44 § 4 mom.)

Avtal ingås och ersättning söks på följande **blanketter**:

- Ansökan om ersättning till kommunen för kostnader (blankett 1).
- Specifikation av de kalkylerade ersättningarna (blankett 2)
- Personförteckning, kalkylerade ersättningar (blankett 3)
- Personförteckning, kalkylerade ersättningar för personer under sju år (blankett 3a)
- Personförteckning, kalkylerade ersättningar för personer över sju år (blankett 3a)
- Personförteckning, utkomststöd, integrationsstöd eller återflyttningsbidrag (blankett 4)
- Avtal om ersättning för särskilda kostnader (blankett 5)
- Ansökan om avtal för ersättning av särskilda kostnader (blankett 5a)

- Ansökan om ersättning till kommunen för kostnader (återflyttare, lagen om främjande av integration 51 §) (blankett 6)
- Personförteckning, återflyttare, lagen om främjande av integration 51 § (sex månader) (blankett 7)
- Personförteckning, återflyttare, lagen om främjande av integration 51 § (fem år) (blankett 8)
- Avtal om ersättning för särskilda kostnader (återflyttare, lagen om främjande av integration 51 §) (blankett 9)
- Ansökan om avtal för ersättning av särskilda kostnader (återflyttare, lagen om främjande av integration 51 §) (blankett 9a)
- Specifikation av inledande kartläggning (blankett 10)

De uppgifter i personförteckningarna som behövs kan också sändas från det datasystem som kommunen använder. De personuppgifter för personer i målgruppen som samlas in är namnet och födelsetiden samt datumet för införande i befolkningsdatasystemet.

8.1 *Ansökan om och betalning av ersättningar*

ELY-centralen betalar ersättning till kommunen på basis av kommunens ansökan om ersättning (blankett 1) samt för specialkostnader för social- och hälsovård på basis av det avtal om ersättning av särskilda kostnader (blankett 5) som ELY-centralen och kommunen undertecknat. I ansökan om ersättning på blankett 1 ska specificeras de kostnader som ansökan gäller och till den fogas verifikat över kostnaderna alltid när detta är möjligt.

Förutsättningarna för att ersättningarna betalas är att kommunerna har ett program för integrationsfrämjande som godkänts av kommunfullmäktige och har ingått ett avtal om anvisande till kommun och främjande av integration med ELY-centralen.

Kostnaderna ska ersättas kommunen med mervärdesskatt, om kommunen anger detta i sin ansökan. Kommunen ska i sin ansökan redogöra för mervärdesskatteplikten för tjänsten. Då kommunen ansöker om ersättning för specialkostnader ska den från sina kostnader dra av den eventuella kalkylerade återbäring som staten betalt för den mervärdesskattepliktiga andelen av tjänsten. Information om mervärdesskattepliktiga tjänster och förfaranden kan begäras hos skatteförvaltningen (www.vero.fi).

ELY-centralen ska uppmana kommunerna att ansöka om ersättning för kalkylerade kostnader och ersättning som baserar sig på verkliga utgifter regelbundet, t.ex. kvartalsvis, så att utgifterna fördelar sig jämnare på budgetåren. Ersättning ska sökas senast inom två år från utgången av det kalenderår under vilket åtgärden ägde rum. Ovan nämnda förutsättning i anslutning till ersättningstiden föreligger om kommunen på blankett 1 ansökt om ersättning hos ELY-centralen inom ovan nämnda utsatta tid.

Om ersättning söks efter utgången av den nämnda utsatta tiden betalas den inte. Om tillräckliga bevis till stöd för ansökan inte kan fås inom den utsatta tiden, kan ansökan likväl lämnas inom den utsatta tiden och kompletteras senare. Sålunda går det inte att åberopa en långsam process för inhämtandet av redogörelser som ett giltigt skäl för en försenad ansökan.

Exempel 1: Kommunen ansöker den 30 januari 2012 om kalkylerad ersättning från ELY-centralen för år 2011 på blankett 1 för en grupp som består av sammanlagt 20 kvotflyktingar. Personerna har inskrivits i kommunens befolkningsdatasystem den 1 maj 2011. ELY-centralen betalar kommunen kalkylerad ersättning för åtta månader.

Exempel 2: Kommunen ansöker den 30 oktober 2011 om ersättning för specialkostnader från ELY-centralen på blankett 1. Kostnaderna för social- och hälsovården har uppkommit första gången den 1 februari 2011. Personen som omfattas av ersättningen har fått anteckning om hemkommun den 29 oktober 2010. Kommunen och ELY-centralen undertecknar ett avtal den 5 april 2012. Avtalets giltighetstid fastställs till 5.4.2012–28.10.2020. I avtalet kommer man överens om att ELY-centralen i efterskott betalar ersättning för kostnader från och med den 1 februari 2011.

Exempel 3: Kommunen ansöker den 30 oktober 2011 om ersättning för specialkostnader från ELY-centralen på blankett 1. Kostnaderna för social- och hälsovården har uppkommit första gången den 6 november 2008. Personen som omfattas av ersättningen har fått anteckning om hemkommun den 2 juni 2008. Kostnader som uppkommit 2008 kan inte längre ersättas. ELY-centralen och kommunen undertecknar ett avtal den 5 februari 2012. Avtalets giltighetstid fastställs till 5.2.2012–1.6.2018. I avtalet kommer man överens om att ELY-centralen i efterskott betalar ersättning för kostnader från och med den 1 januari 2009.

8.2 Sekretessbelagt material

Ansökningarna om ersättning kan åtföljas av handlingar som innehåller känsliga uppgifter. Handlingar med sekretessbelagda uppgifter ska diarieföras i ett diarium för sekretessbelagda handlingar och förvaras och arkiveras i ett låst utrymme enligt vad som anges i arkivlagen. Av ersättningsansökan ska endast presentationsbladet föras in i Rondo-systemet. Bestämmelser om den sekretess som gäller handlingar och känsliga uppgifter finns i personuppgiftslagen (523/1999), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och arkivlagen (831/1994).

8.3 Tillsyn

ELY-centralen ska beredas möjlighet att på plats eller till exempel med stickprov granska kostnaderna.

Granskningen av uppgifterna i ersättningsansökan dokumenteras med tillräcklig noggrannhet. När ansökningarna senare granskas ska man bland annat utgående från granskningsanteckningar datumkivering kunna konstatera vilka uppgifter som granskats av ELY-centralen.

8.4 Skyldighet att återbetala ersättning och sökande av ändring

ELY-centralen ska förordna kommunen att helt eller delvis återbetala en ersättning som betalats av staten om ersättning till exempel har betalats till ett för stort belopp eller på felaktiga grunder. Bestämmelser om återbetalning av ersättning finns i 55 § i integrationslagen.

Enligt 82 § i integrationslagen kan kommunen söka om ändring i ELY-centralens ersättningsbeslut genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om ändring i arbets- och näringsbyråns beslut enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002), om ändring i beslut om arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd enligt 12 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) samt om ändring i beslut om utkomststöd enligt 7 kap. i socialvårdslagen (710/1982).

9 Ikraftträdande

Anvisningen är i kraft tills vidare från och med den 1 september 2011.

Avdelningschef,
överdirektör

Pentti Visanen

Migrationsdirektör

Kristina Stenman

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asiankäsitelyjärjestelmässä.
Sisäasiainministeriö SM 02.09.2011 klo 09.47. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

BILAGOR

- Bilaga 1: Lag om främjande av integration (1386/2010)
- Bilaga 2: Statsrådets förordning om sättning av statens medel för kommunens kostnader för främjande av integration (571/2011)
- Bilaga 3: Statsrådets förordning om inledande kartläggning i anslutning till främjande av integration (570/2011)
- Bilaga 4: Ersättningarnas personkrets
- Bilaga 5: Avtal om anvisande till kommun och främjande av integration
- Bilaga 6: Blanketter för ansökning och utbetalning av ersättningar

SÄNDLISTA

- ELY-centralerna
- Nätverket av kontaktpersoner i migrationsfrågor (ELY-centralerna)

FÖR KÄNNEDOM

- Kanslichef Viljanen, inrikesministeriet
- Migrationsavdelningen/föredragande, inrikesministeriet
- Ekonomienheten, inrikesministeriet
- Enheten för intern granskning, inrikesministeriet
- Arbets- och näringsministeriet
- Social- och hälsovårdsministeriet
- Statens revisionsverk
- Finlands Kommunförbund

BILAGOR

Bilaga 1

Lag om främjande av integration 30.12.2010/1386

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att stödja och främja integration och invandrades möjligheter att aktivt delta i samhällsverksamheten i Finland. Lagens syfte är dessutom att främja jämlikhet och likabehandling och en positiv växelverkan mellan olika befolkningsgrupper.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på den som har ett giltigt uppehållstillstånd i Finland enligt utlänningslagen ([301/2004](#)). Lagen tillämpas även på den vars uppehållsrätt har registrerats eller för vilken har beviljats ett uppehållskort i enlighet med utlänningslagen.

Bestämmelserna i 5 kap. i denna lag om anvisande till kommuner och i 6 kap. 45–49 § om ersättning för kostnader tillämpas på den som

- 1) får internationellt skydd enligt utlänningslagen,
- 2) efter att ha ansökt om internationellt skydd har beviljats uppehållstillstånd enligt 51, 52 eller 89 § i utlänningslagen,
- 3) på grundval av 93 § i utlänningslagen har tagits till Finland på särskilda humanitära grunder eller för uppfyllande av internationella förpliktelser, och
- 4) har beviljats kontinuerligt uppehållstillstånd enligt 52 a § 2 mom. eller 54 § 5 mom. i utlänningslagen.

Bestämmelserna i 5 kap. och 6 kap. 45–49 § i denna lag tillämpas dessutom på en familjemedlem eller någon annan anhörig till den som avses i 2 mom., om familjebandet har funnits redan innan den som avses i 2 mom. kom till Finland.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *integration* invandrarens och samhällets interaktiva utveckling med målet att ge invandraren de kunskaper och färdigheter som behövs i samhället och arbetslivet samtidigt som invandrarens möjligheter att upprätthålla sitt eget språk och sin egen kultur stöds,
- 2) *integrationsfrämjande sektorsövergripande främjande och stödjande av integration* med hjälp av myndigheters och andra aktörers åtgärder och tjänster,
- 3) *invandrare* en person som flyttat till Finland och som vistas i landet med ett tillstånd som beviljats för annat än turism eller därmed jämförbar kortvarig vistelse eller vars uppehållsrätt har registrerats eller som har beviljats uppehållskort,
- 4) *stärkning av invandrarens sociala identitet* till invandrare riktade åtgärder för att förbättra hans eller hennes livskunskap och för att förhindra utslagning,
- 5) *sektorsövergripande samarbete* ett samarbete mellan myndigheter som representerar olika förvaltningsgrenar och andra aktörer,
- 6) *person i behov av särskilda åtgärder* invandrare som behöver intensifierade integrationsfrämjande åtgärder i synnerhet på grund av nedsatt funktionsförmåga till följd av sjukdom eller skada eller av någon annan orsak eller på grund av ålder, familjesituation eller analfabetism eller av någon annan motsvarande orsak.

4 §

Tillämpning av lagen på barn

När denna lag tillämpas på personer under 18 år, ska särskild uppmärksamhet fästas vid barnets bästa och vid barnets utveckling. Vid bedömningen av barnets bästa ska beaktas vad som föreskrivs om det i 4 § i barnskyddslagen ([417/2007](#)).

Vid genomförandet av åtgärder och tjänster enligt denna lag ska barnets önskemål och åsikter utredas och beaktas enligt barnets ålder och utvecklingsnivå. Ett barn som har fyllt 12 år ska ges tillfälle att i enlighet med 34 § i förvaltningslagen ([434/2003](#)) bli hört i ett ärende som gäller barnet självt. Barnets åsikter ska utredas och barnet höras på ett språk som barnet förstår.

Endast i det fall att utredningen skulle äventyra barnets hälsa eller utveckling eller det i övrigt är uppenbart onödigt behöver barnets åsikter inte utredas.

5 §

Tolkning och översättning

Myndigheten ska ordna tolkning eller översättning i ett ärende, om invandraren inte behärskar det språk, finska eller svenska, som enligt språklagen ([423/2003](#)) ska användas hos myndigheten eller om han eller hon på grund av handikapp eller sjukdom inte kan bli förstådd i ett ärende som avses i denna lag och som kan inledas på myndighetens initiativ. Myndigheten ska i mån av möjlighet ordna tolkning och översättning även i andra ärenden som gäller invandrarens rättigheter och skyldigheter.

Ärendet kan tolkas eller översättas till ett språk som invandraren kan konstateras förstå tillräckligt väl med hänsyn till ärendets art.

Myndighetens skyldighet att ordna tolkning och översättning gäller inte sådant material som inte inverkar på ärendets behandling.

2 kap

Åtgärder som främjar invandrares integration

6 §

Ordnande av åtgärder som främjar integration

Åtgärder och tjänster som främjar integration ordnas som en del av den kommunala basservicen och arbets- och näringsförvaltningens tjänster samt i form av andra åtgärder som främjar integration.

7 §

Basinformation om det finländska samhället

Invandrare ska ges information om sina rättigheter och skyldigheter i det finländska arbetslivet och samhället. Invandraren ska dessutom ges information om tjänstesystemet och integrationsfrämjande åtgärder enligt detta kapitel.

Basinformationsmaterial ska ges till alla som flyttar till Finland. Materialet ska ges i samband med delgivning av beslutet om uppehållstillstånd, registreringen av uppehållsrätt, beviljandet av uppehållskort eller registreringen av hemkommuns- och befolkningsuppgifter.

Varje myndighet som tillämpar denna lag svarar för sin del för produktionen och uppdateringen av innehållet i basinformationsmaterialet. Inrikesministeriet svarar för samordningen, översättningen och distributionen av basinformationsmaterialet.

8 §

Vägledning och rådgivning

Kommunen, arbets- och näringsbyrån och andra myndigheter ska ge invandrare lämplig vägledning och rådgivning om integrationsfrämjande åtgärder och tjänster samt om arbetslivet.

9 §

Inledande kartläggning

Vid en inledande kartläggning ska det göras en preliminär bedömning av invandrarens förutsättningar för sysselsättning, studier och annan integration samt av behoven av språkutbildning och andra integrationsfrämjande åtgärder och tjänster. I den inledande kartläggningen utreds i detta syfte i behövlig omfattning invandrarens tidigare utbildning, arbetshistoria, språkkunskaper och vid behov andra omständigheter som påverkar sysselsättning och integration.

Närmare bestämmelser om inledande kartläggning och arrangemang för inledande kartläggning utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

10 §

Arrangemang för inledande kartläggning

Arbets- och näringsbyrån ska inleda den inledande kartläggningen för en invandrare som är arbetslös och är registrerad som arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice ([1295/2002](#)). Kommunen ska inleda den inledande kartläggningen för en invandrare som annat än tillfälligt får utkomststöd enligt lagen om utkomststöd ([1412/1997](#)). Arbets- och näringsbyrån eller kommunen kan inleda en inledande kartläggning även för en annan invandrare, om han eller hon begär det och anses vara i behov av det. Den inledande kartläggningen ska påbörjas inom två månader från det att klientrelationen inleddes eller begäran om inledande kartläggning lämnades.

Den arbets- och näringsbyrå eller kommun som har ordnat den inledande kartläggningen ska vid behov hänvisa invandraren till tjänster som ordnas av någon annan myndighet eller anordnare av tjänster. Hänvisande ska ske i samarbete med den som anordnar tjänsterna.

Utifrån den inledande kartläggningen bedömer arbets- och näringsbyrån eller kommunen om invandraren behöver en sådan integrationsplan som avses i 11 §. Vid bedömningen av behovet av integrationsplan ska uppmärksamhet fästas vid om invandraren behöver integrationsutbildning, frivilliga studier eller andra åtgärder som avses i detta kapitel till stöd för sin integration.

11 §

Integrationsplan

Integrationsplanen är en personlig plan för invandraren i fråga om de åtgärder och tjänster vars syfte är att stödja invandrarens möjligheter att inhämta tillräckliga kunskaper i finska eller svenska och andra

kunskaper och färdigheter som behövs i samhället och arbetslivet och främja invandrarens möjligheter att delta som en likvärdig medlem i samhällsverksamheten.

Utöver studier i finska eller svenska kan i integrationsplanen överenskommas om undervisning i invandrarens eget modersmål, samhällsorienterad undervisning, läs- och skrivundervisning samt undervisning som kompletterar den grundläggande utbildningen, integrationsutbildning och andra individuella åtgärder som främjar integration.

12 §

Rätt till integrationsplan och integrationsplanens varaktighet

En invandrare har rätt till integrationsplan, om han eller hon är arbetslös och är registrerad som arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice eller om invandraren annat än tillfälligt får utkomststöd enligt lagen om utkomststöd. En integrationsplan kan utarbetas även för en annan invandrare, om han eller hon med stöd av den inledande kartläggningen bedöms vara i behov av en plan för att integrationen ska främjas.

Den första integrationsplanen ska göras upp senast inom tre år från det att det första uppehållstillståndet eller uppehållskortet beviljades eller uppehållsrätten registrerades. Den första integrationsplanen uppgörs för högst ett år.

Varaktigheten av invandrarens integrationsplan bestäms individuellt utifrån hans eller hennes egna mål, arbets- och utbildningshistoria och de åtgärder som planerats och tillhandahållits för honom eller henne. Den tid som berättigar till en integrationsplan är dock högst tre år från det att den första integrationsplanen undertecknades.

Den tid som avses i 3 mom. kan förlängas med högst två år, om det är motiverat på grund av att invandraren behöver särskilda åtgärder för att integreras. Om integrationsplanen tillfälligt inte har kunnat genomföras på grund av skada, sjukdom, moderskaps-, faderskaps- eller föräldraledighet eller av någon annan jämförbar orsak, kan den maximala tid som berättigar till integrationsplan förlängas på motsvarande sätt.

13 §

Utarbetande av integrationsplan

Kommunen och arbets- och näringsbyrån gör upp en integrationsplan tillsammans med invandraren. Av grundad anledning får kommunen och invandraren eller arbets- och näringsbyrån och invandraren dock göra upp planen sinsemellan.

Kommunen eller arbets- och näringsbyrån inleder utifrån den inledande kartläggningen utarbetandet av integrationsplanen inom två veckor från det att den inledande kartläggningen har gjorts.

I arbetet med integrationsplanen tas hänsyn till invandrarens egna integrationsfrämjande mål. Integrationsplanen och andra relevanta planer som utarbetats för invandraren ska samordnas. Åtgärder enligt integrationsplanen genomförs vid behov genom sektorsövergripande samarbete.

14 §

Uppgifter för den myndighet som utarbetar integrationsplanen

Arbets- och näringsbyrån ska i integrationsplanen tillsammans med invandraren komma överens om utbildning, jobsökning och dess mål samt om åtgärder och tjänster som stöder jobsökningen och främjar sysselsättningen.

Kommunen ska i integrationsplanen tillsammans med invandraren komma överens om kommunala tjänster eller andra åtgärder som främjar integration och sysselsättning, om invandraren på grund av hälsotillstånd, ålder eller familjeskäl eller av jämförbara orsaker inte kan delta i arbetskraftspolitiska åtgärder som stöder integrationen.

Invandraren ska anvisas att söka sig till en utbildning som motsvarar hans eller hennes individuella behov eller till någon annan integrations- och sysselsättningsfrämjande åtgärd inom en månad från det att integrationsplanen utarbetades.

15 §

Integrationsplaner för minderåriga

Kommunen utarbetar tillsammans med en minderårig invandrare en integrationsplan, om det på grund av den minderårigas individuella omständigheter finns behov av en sådan. För minderåriga som anländer utan vårdnadshavare och som fått uppehållstillstånd utarbetas alltid en integrationsplan.

När behovet av plan bedöms och planen utarbetas ska den minderårigas önskemål och åsikter utredas och beaktas enligt vad som föreskrivs i 4 §. Planen samordnas med integrationsplanen för familjen och andra relevanta planer som utarbetas för den minderåriga.

Integrationsplanen utarbetas tillsammans med barnet eller den unga personen och dennas vårdnadshavare eller företrädare. Vårdnadshavaren eller företrädaren för den minderårigas talan enligt vad som föreskrivs närmare i förvaltningslagen.

16 §

Integrationsplaner för familjer

Kommunen utarbetar en integrationsplan för en familj, om familjens helhetssituation förutsätter det.

Vid bedömningen av behovet av en plan ska särskild uppmärksamhet fästas vid föräldrarnas förutsättningar att stödja och vägleda barnets eller den unga personens utveckling och vid föräldrarnas behov av stöd och utbildning.

Integrationsplaner för familjer ska utarbetas genom sektorsövergripande samarbete och samordnas med de personliga integrationsplanerna och andra relevanta planer som utarbetats för familjemedlemmarna.

17 §

Skyldigheter som följer av integrationsplanen och utarbetandet av den

Den kommun eller arbets- och näringsbyrå som tillsammans med invandraren utarbetar en integrationsplan ska skriftligen, och på invandrarens begäran muntligen, redogöra för vilka rättigheter och skyldigheter som följer av planen och de anknyttande åtgärderna. Redogörelsen ska ges så att invandraren förstår vilka rättigheter och skyldigheter han eller hon har.

Den kommun eller arbets- och näringsbyrå som utarbetat integrationsplanen ska aktivt tillhandahålla invandraren de åtgärder och tjänster som ingår i hans eller hennes integrationsplan inom ramen för anvisade anslag.

Invandraren ska iaktta sin plan och söka sig till och regelbundet delta i den undervisning i finska eller svenska som ingår i integrationsplanen och i andra åtgärder och tjänster som överenskommit i planen.

Om invandraren utan giltig orsak vägrar delta i arbetet med en integrationsplan, översynen av planen eller i en specifik överenskommen åtgärd i integrationsplanen, kan hans eller hennes rätt till en förmån som betalas som integrationsstöd begränsas enligt vad som föreskrivs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ([1290/2002](#)) eller sänkas enligt vad som föreskrivs i lagen om utkomststöd.

18 §

Uppföljning och översyn av integrationsplanen

Kommunen och arbets- och näringsbyrån ska följa genomförandet av integrationsplanen.

Kommunen ska se över integrationsplanen enligt invandrarens behov av tjänster eller minst en gång om året. Arbets- och näringsbyrån ska se över integrationsplanen på det sätt som föreskrivs i lagen om offentlig arbetskraftsservice. Planen kan även ses över om parterna begär detta särskilt.

19 §

Integrationsstöd

Syftet med integrationsstödet är att trygga invandrarens försörjning under den tid han eller hon deltar i åtgärder enligt integrationsplanen.

Integrationsstödet betalas som arbetsmarknadsstöd eller utkomststöd. Rätt till integrationsstöd i form av arbetsmarknadsstöd bestäms i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa och rätten till integrationsstöd i form av utkomststöd i enlighet med lagen om utkomststöd.

20 §

Integrationsutbildning

Som integrationsutbildning för invandrare som passerat läropliktsåldern ordnas undervisning i finska eller svenska och vid behov läs- och skrivundervisning samt annan undervisning som främjar tillträde till

arbetslivet och vidareutbildning samt färdigheter i samhällsliv, kultur och livskompetens. I integrationsutbildningen kan även ingå identifiering av tidigare inhämtad kompetens och erkännande av examen samt yrkesplanering och yrkesvägledning.

Undervisning i finska eller svenska ges i enlighet med grunderna i Utbildningsstyrelsens läroplan för integrationsutbildningen för vuxna invandrare. Läs- och skrivundervisning ges i enlighet med grunderna i Utbildningsstyrelsens läroplan för utbildningen av vuxna invandrare som saknar läs- och skrivfärdigheter.

Det språkliga målet i integrationsutbildningen är att invandraren ska få fungerande elementära språkfärdigheter i finska eller svenska.

21 §

Arrangemang för integrationsutbildning och anvisande av invandrare till utbildning

Integrationsutbildningen genomförs i regel som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt vad som föreskrivs i lagen om offentlig arbetskraftsservice. Integrationsutbildning kan också ordnas i form av frivilliga studier.

Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar inom sitt verksamhetsområde för arrangemangen för integrationsutbildning som genomförs som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

Arbets- och näringsbyrån ska anvisa invandraren till integrationsutbildning som ordnas som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller att söka sig till frivilliga studier.

Kommunen kan både ordna integrationsutbildning och anvisa invandraren att söka sig antingen till kommunens integrationsutbildning eller till frivilliga studier som ordnas av någon annan aktör.

22 §

Stöd för frivilliga studier

En invandrare som deltar i frivillig utbildning har rätt till arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd under de förutsättningar som anges i denna lag och i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, om

- 1) arbets- och näringsbyrån har konstaterat att invandraren har behov av utbildning och byrån bedömer att frivilliga studier stöder invandrarens integration och sysselsättning,
- 2) studierna har överenskommit i integrationsplanen, och
- 3) övriga villkor som anges i detta kapitel uppfylls.

Bestämmelser om rätten till ersättning för uppehälle under tiden för studierna finns i 10 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

23 §

Allmänna förutsättningar för stöd för frivilliga studier

För att frivilliga studier som främjar invandrarers integration och sysselsättning ska stödjas med integrationsstöd krävs det att det är fråga om studier i finska eller svenska eller att studierna sker i huvudsak på finska eller svenska. Genom integrationsstöd kan även studier i läs- och skrivfärdighet stödjas.

I frivilliga studier som stöds kan utöver studierna dessutom ingå arbetspraktik eller verksamhet inom en frivilligorganisation eller någon annan frivilligverksamhet. Minst hälften av understödda frivilliga studier ska bestå av studier eller fullgörandet av därtill anslutna uppgifter.

24 §

Förutsättningar för frivilliga studier

När kriterierna i 23 § uppfylls kan som frivilliga studier stödjas studier

- 1) om vilka det föreskrivs i lagen om grundläggande utbildning ([628/1998](#)), om invandraren inte har de kunskaper och färdigheter som nås i den grundläggande utbildningen,
- 2) om vilka det föreskrivs i gymnasielagen ([629/1998](#)), i det fall att avsaknaden av utbildning utgör ett hinder för yrkesmässig utveckling,
- 3) om vilka det föreskrivs i lagen om yrkesutbildning ([630/1998](#)), lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning ([631/1998](#)), yrkeshögskolelagen ([351/2003](#)) eller universitetslagen ([558/2009](#)) och som leder till yrkesinriktad grundexamen, yrkesexamen, specialyrkesexamen eller till lägre eller högre högskoleexamen som avläggs vid universitet eller yrkeshögskola, eller som syftar till att avlägga delar av nämnda examina, samt tilläggsutbildning eller fortbildning enligt nämnda lagar och öppen undervisning vid universitet och yrkeshögskolor,
- 4) om vilka det föreskrivs i lagen om fritt bildningsarbete ([632/1998](#)), i det fall att utbildningen ökar yrkesfärdigheterna och behörigheten och en utbildnings- eller studieplan över studierna uppvisas,
- 5) som gör invandraren behörig i sitt yrke i Finland.

Som frivilliga studier kan även stödjas annan utbildning än de studier som avses i 1 mom., om utbildningen uppfyller de kriterier som anges i 22 och 23 §.

25 §

Tillämpning av lagen om offentlig arbetskraftsservice på frivilliga studier

På överenskommelse om frivilliga studier, stödtiden, invandrarers skyldigheter, uppföljning av och avbrott i studier samt invandrarers och utbildningsproducentens informationsskyldighet tillämpas vad som föreskrivs i 9 kap. 4–9 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

26 §

Övriga åtgärder och tjänster som stöder och främjar integration

Utöver vad som föreskrivs ovan kan som åtgärder och tjänster som främjar och stöder integration ordnas till exempel

- 1) åtgärder och tjänster som främjar integration av invandrabarn och unga invandrare,
- 2) åtgärder och tjänster inom barnskyddets eftervård för minderåriga invandrare som anlänt utan vårdnadshavare och fått uppehållstillstånd,
- 3) tjänster och stödåtgärder för dem som är i behov av särskilda åtgärder,
- 4) andra åtgärder och tjänster som uppmuntrar invandrare att på egen hand skaffa sig de kunskaper och färdigheter som behövs i samhället.

27 §

Stöd för barn och unga personer som bor i landet utan vårdnadshavare

Omvårdnad, omsorg och fostran för ett barn eller en ung person utan vårdnadshavare som har beviljats uppehållstillstånd efter att som minderårig ha ansökt om internationellt skydd i Finland eller som har tagits till Finland inom en flyktingkvot enligt 90 § i utlänningslagen ordnas i familjegrupphem eller med hjälp av stödd familjeplacering eller på något annat ändamålsenligt sätt.

Ett barn eller en ung person som avses i 1 mom. kan omfattas av stödåtgärder tills han eller hon fyller 21 år eller tills han eller hon har en vårdnadshavare i Finland.

28 §

Familjegrupphem och andra bostadsenheter

Kommunen kan inrätta ett familjegrupphem eller någon annan bostadsenhet för barn och unga personer. Kommunen avtalar med närings-, trafik- och miljöcentralen om inrättande av ett familjegrupphem eller någon annan bostadsenhet, placering av barn och unga personer vid dessa enheter, anordnande av integrationsfrämjande tjänster och ersättning av kostnaderna för åtgärderna.

I fråga om lokalerna och uppväxtförhållandena i familjegrupphem eller andra bostadsenheter, antalet barn och unga personer som vårdas tillsammans och personalen gäller vad som föreskrivs i 58–60 § i barnskyddslagen.

På omhändertagande av ämnen och föremål och inspektion av rum som en invånare förfogar över i ett familjegrupphem eller en annan bostadsenhet tillämpas vad som föreskrivs i 60–62 § och 63 § 1–3 mom. i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd. En kopia av protokollet över omhändertagandet av ämnen och föremål och inspektionen av rum som en invånare förfogar över ska lämnas till kommunen och den närings-, trafik- och miljöcentral som övervakar verksamheten.

3 kap

Integrationsfrämjande på lokal nivå

29 §

De allmänna målen för integrationsfrämjande på lokal nivå

Målet för kommunens och de andra lokala myndigheternas integrationsfrämjande är att lokalt eller regionalt stödja internationalism, jämlikhet och likabehandling samt främja en positiv växelverkan mellan olika befolkningsgrupper. Målet är dessutom att främja goda etniska relationer och en dialog mellan olika kulturer och delaktighet för invandrargrupper samt stödja deras möjligheter att bevara sitt eget språk och sin egen kultur.

Invandrarbefolkningens behov och främjandet av integrationen ska beaktas i kommunens och de andra lokala myndigheternas allmänna planering, verksamhet och uppföljning.

30 §

Kommunens uppgifter

Kommunen är allmänt ansvarig och samordningsansvarig för utvecklandet av invandrarnas integration samt för planeringen och uppföljningen av integrationen på lokal nivå.

Kommunen ska se till att de kommunala tjänsterna även lämpar sig för invandrare. Kommunen ska dessutom se till att de åtgärder och tjänster för invandrare som avses i denna lag ordnas så att de till innehåll och omfattning är sådana som behovet i kommunen förutsätter.

Kommunen ska se till att den egna personalens kompetens i fråga om integration utvecklas.

Åtgärder och tjänster avsedda för invandrare får också ordnas i samarbete mellan kommunerna.

31 §

Sektorsövergripande samarbete på lokal nivå

De lokala myndigheterna ska utveckla integrationen som ett sektorsövergripande samarbete. I samarbetet deltar kommunen, arbets- och näringsbyrån och polisen samt organisationer, föreningar och sammanslutningar som anordnar integrationsfrämjande åtgärder och tjänster.

Kommunen eller flera kommuner tillsammans kan i samarbete med lokala arbetsmarknads-, företagar- och frivilligorganisationer tillsätta en delegation på lokal nivå för utvecklande av planeringen och genomförandet av integrationen samt främjande av etniska relationer.

Kommunen och arbets- och näringsbyrån svarar tillsammans för anordnandet av integrationsfrämjande och stödjande åtgärder och tjänster, anvisandet till dessa samt uppföljningen av dessa. De kan dessutom göra upp lokala eller regionala samarbetsavtal om anordnandet av åtgärder och tjänster inom sitt område.

32 §

Kommunens program för integrationsfrämjande

Kommunen eller flera kommuner tillsammans ska för att främja integrationen och stärka det sektorsövergripande samarbetet göra upp ett program för integrationsfrämjande som godkänns i respektive kommuns kommunfullmäktige och ses över minst vart fjärde år. Programmet beaktas när en budget och ekonomiplan enligt 65 § i kommunallagen ([365/1995](#)) görs upp.

Närings-, trafik- och miljöcentralen, arbets- och näringsbyrån, Folkpensionsanstalten och övriga myndigheter på kommunens område ska inom sitt eget ansvarsområde på kommunens initiativ delta i utarbetandet och genomförandet av programmet och i uppföljningen av dess verkställighet. Lokala invandrar-, frivillig-, arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer och religiösa samfund kan i behövlig omfattning delta i utarbetandet och genomförandet av programmet samt i uppföljningen av dess verkställighet.

33 §

Innehållet i kommunens program för integrationsfrämjande

Kommunens program för integrationsfrämjande kan innehålla

- 1) en redogörelse för hur programmet har samband med den strategiska planeringen och uppföljningen i kommunen,
- 2) en plan för hur kommunens allmänna tjänster utförs så att de lämpar sig för invandrare och en plan i synnerhet för integrationsfrämjande och stödjande åtgärder,
- 3) information om vilken kommunal myndighet som ansvarar för samordningen av integrationsfrämjandet samt aktörer som svarar för olika åtgärder,
- 4) en plan för hur barns och unga personers integration ska främjas och deras sociala identitet stärkas,
- 5) en plan för hur integrationen ska främjas och den sociala identiteten stärkas bland grupper som står utanför arbetskraften,
- 6) en flerårig plan för anvisandet av de personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. till kommuner och främjande av deras integration,
- 7) en plan för främjande av goda etniska relationer och en dialog mellan olika kulturer,
- 8) en plan för uppföljning och uppdatering av kommunens program för integrationsfrämjande.

I kommunens program för integrationsfrämjande kan dessutom samarbetsformerna mellan kommunen och det civila samhället slås fast.

4 kap

Statens integrationsfrämjande åtgärder

34 §

Statens program för integrationsfrämjande

Statsrådet beslutar om det nationella utvecklandet av integrationen genom att för fyra år i sänder utarbeta ett statligt program för integrationsfrämjande i vilket målen för integrationsfrämjandet anges.

Inrikesministeriet svarar för beredningen av programmet. De ministerier som är centrala med avseende på utvecklingen av integrationsfrämjandet uppställer för sina respektive förvaltningsområden målen och åtgärderna för utvecklingen som en del av planeringen av verksamheten och ekonomin i förvaltningsområdet.

Genomförandet av statens program för integrationsfrämjande finansieras inom ramen för statsbudgeten.

35 §

Inrikesministeriets uppgifter

Inrikesministeriet svarar för

- 1) den allmänna utvecklingen, planeringen och styrningen av integrationspolitiken,
- 2) samordningen av integrationspolitiken och främjandet av goda etniska relationer,
- 3) den nationella utvärderingen och uppföljningen av integrationspolitiken och främjandet av goda etniska relationer.

Inrikesministeriet styr närings-, trafik- och miljöcentralerna i uppgifter som hänför sig till integrationsfrämjande och främjande av goda etniska relationer.

36 §

Samarbetsorgan mellan ministerierna

För att främja samarbetet kring och informationen om integrationsfrämjande mellan ministerierna samt samordna åtgärderna bistås inrikesministeriet av ett samarbetsorgan som består av representanter för de ministerier som är centrala med avseende på integrationsfrämjandet.

37 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar för följande uppgifter i anslutning till främjandet av invandrades integration och av goda etniska relationer inom sitt verksamhetsområde:

- 1) den regionala utvecklingen av integrationsfrämjandet, samarbetet, samordningen och uppföljningen,
- 2) stödet till kommunerna och rådgivningen i frågor som gäller främjande av integrationen,
- 3) styrningen, rådgivningen och stödet till arbets- och näringsbyråerna och utvecklingen av deras kompetens i arbetet med att främja integrationen och sysselsättningen,
- 4) planeringen, upphandlingen och tillsynen i fråga om integrationsutbildningen för invandrare som i enlighet med lagen om offentlig arbetskraftsservice är registrerade som kunder vid arbets- och näringsbyrån,
- 5) uppgörandet och genomförandet av en regional strategi för anvisande av sådana personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. till kommuner,
- 6) avtal om inrättandet av familjegrupper och andra bostadsenheter för barn och unga personer som bor i landet utan vårdnadshavare och tillsynen över deras verksamhet,
- 7) främjandet av goda etniska relationer och en dialog mellan olika kulturer,
- 8) andra uppgifter som bestäms särskilt för den i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder uppgörandet av programmen för integrationsfrämjande i kommunerna inom sitt verksamhetsområde och följer genomförandet av programmen. Närings-, trafik- och miljöcentralen lämnar årligen uppgifter till inrikesministeriet om programmen för integrationsfrämjande inom sitt område och genomförandet av dem.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska samarbeta med regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde vid skötseln av sina uppgifter enligt denna lag.

38 §

Regionförvaltningsverkets uppgifter

Regionförvaltningsverket svarar i ärenden som hör till dess verksamhetsområde för planeringen och styrningen av samt tillsynen över åtgärder och tjänster som främjar och stöder invandrades integration och sörjer för att invandrarnas behov beaktas vid planeringen och anordnandet av andra åtgärder och tjänster som hör till regionförvaltningsverkets verksamhetsområde.

Regionförvaltningsverket ska samarbeta med närings-, trafik- och miljöcentralen inom sitt verksamhetsområde vid skötseln av sina uppgifter enligt denna lag.

39 §

Regional kommission för invandrarfrågor

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan tillsätta en regional kommission för invandrarfrågor. Kommissionen har till uppgift att utveckla och planera integrationen av invandrare samt arbeta för likabehandling. Kommissionen kan även ha andra uppgifter i anslutning till invandring.

40 §

Arbets- och näringsbyråns uppgifter

Arbets- och näringsbyrån svarar för att arbetskraftstjänster och andra åtgärder som främjar och stöder invandrades sysselsättning och integration ordnas för invandrare som har anmält sig som arbetssökande samt sköter de övriga uppgifter som anvisas den i denna lag.

Arbets- och näringsbyrån ska se till att dess tjänster lämpar sig även för invandrare.

5 kap

Anvisande till kommuner

41 §

Avtal om anvisande till kommuner och främjande av integration

En kommun kan med närings-, trafik- och miljöcentralen ingå avtal om anvisande av sådana personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. till kommuner och främjande av integration.

Avtalet är flerårigt och ses över årligen.

42 §

Plan för anvisande till kommuner och främjande av integration

Kommunen utarbetar som en del av programmet för integrationsfrämjande ensam eller tillsammans med andra kommuner efter att ha ingått ett avtal enligt 41 § en flerårig plan för främjande av integration av personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. och som ska anvisas till en kommun.

Planen ska inbegripa en identifiering av specialbehov bland de personer som avses i 1 mom. och anordnandet av de åtgärder och tjänster i kommunen som de behöver.

43 §

Anvisande till kommuner

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska anvisa en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. till den kommun med vilken avtal enligt 41 § har ingåtts.

6 kap

Ersättning för kostnader

44 §

Statens ersättning till kommunen

Närings-, trafik- och miljöcentralen ersätter inom ramen för statsbudgeten kommunen för kostnaderna för anordnandet av de åtgärder som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

Kostnaderna ersätts enligt en kalkylmässig grund eller enligt de faktiska kostnaderna.

Ersättning betalas från det att den första hemkommunen registrerades i befolkningsdatasystemet för den person vars boende i kommunen är grunden för att ersättning betalas.

Om den person, vars boende i kommunen är grunden för att ersättning betalas, inte har uppehållstillstånd när han eller hon kommer till landet eller sedan uppehållstillstånd beviljats inte kan få en hemkommun enligt lagen om hemkommun ([201/1994](#)), betalas ersättning från det att personen beviljades uppehållstillstånd.

Kommunen ersätts för de kostnader som orsakats av de personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. förutsatt att kommunen har gjort upp ett program för integrationsfrämjande i kommunen enligt 32 § och ingått ett avtal enligt 41 § med närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närmare bestämmelser om statens ersättningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 §

Kalkylerad ersättning för personer som anvisats till en kommun

Till kommunen betalas av statens medel en kalkylerad ersättning för anvisandet av personen som avses i 2 § 2 eller 3 mom. till kommunen samt för vägledning, rådgivning och annat ordnande av verksamhet som stöder integration.

Ersättning betalas för fyra år räknat från den tidpunkt som avses i 44 § 3 eller 4 mom.

46 §

Ersättning för kommunens integrationsstöd och utkomststöd

Kommunen ersätts för kostnaderna för integrationsstöd enligt 19 § och utkomststöd enligt lagen om utkomststöd till en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. för högst tre år.

47 §

Ersättning för återflyttningsbidrag

Kommunen ersätts för kostnaderna för stödjande av återflyttning som avses i 85 §.

48 §

Ersättning för ordnande av tolkning

Kommunen ersätts för kostnaderna för tolkning som kommunen ordnat för personer som avses i 2 § 2 och 3 mom.

49 §

Ersättning för specialkostnader

Kommunen ersätts i fråga om de personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. för

- 1) kostnader som kommunen orsakas av placeringen av en minderårig utan vårdnadshavare i ett familjegrupphem eller någon annan bostadsenhet enligt 28 § och för familjevård, stödtjänster för boende och andra åtgärder som kan jämföras med barnskyddstjänster till dess att den unga personen fyller 21 år,
- 2) betydande kostnader som kommunen orsakas av att ordna långvarig social- och hälsovård på grund av skada eller sjukdom, om personen har varit i behov av omsorg eller vård när han eller hon anlände till Finland,
- 3) av särskilda skäl för övriga kostnader som kommunen orsakats.

En förutsättning för ersättning är dessutom att närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen har avtalat om ersättningen särskilt.

Kostnader som avses i denna paragraf ersätts för högst tio år.

50 §

Ersättning för ordnande av inledande kartläggning

Till kommunen betalas kalkylerad ersättning för kostnader för anordnande av inledande kartläggning enligt 9 §.

51 §

Ersättning för kostnader för personer som kommer från det forna Sovjetunionens territorium

Kommunen ersätts i fråga om personer som kommer från det forna Sovjetunionens territorium och fått uppehållstillstånd med stöd av 48 § eller 49 § 1 mom. 1 punkten i utlänningslagen för:

- 1) kostnaderna för integrationsstöd enligt 19 § och utkomststöd enligt lagen om utkomststöd för högst sex månader,
- 2) betydande kostnader som kommunen orsakas av att ordna långvarig social- och hälsovård till följd av en skada eller sjukdom för högst fem år.

Om en kommun ordnar försörjningen för en person av den anledningen att personen på grund av sin ställning vid invandringen inte kan få pension eller någon annan socialskyddsformån, kan kommunens kostnader för detta ersättas för högst fem år.

52 §

Ersättning för kostnaderna för personer som deltagit som frivilliga i kriget

Närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen kan avtala om ersättning för kostnaderna för ankomstgranskning av hälsotillståndet samt för boende, tryggnad av försörjningen och ordnande av social- och hälsovård i fråga om personer från det forna Sovjetunionens territorium vilka deltog som frivilliga i Finlands krig åren 1939–1945, samt deras makar.

Kostnaderna ersätts för hela den tid som de personer som avses i 1 mom. är bosatta i Finland.

53 §

Ersättning för kostnader för tjänster och stödåtgärder till offer för människohandel

En kommun ersätts för kostnader som orsakas av hälso- och socialvårdstjänster som ordnas på grund av specialbehov till följd av en persons ställning som offer för människohandel enligt 4 kap. i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd, tolkning, skyddet av personens säkerhet och andra åtgärder och tjänster som ordnas på grund av specialbehov i anslutning till personens ställning som offer.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska begära ett utlåtande av föreståndaren för en förläggning som sörjer för hjälpen till offer för människohandel om huruvida de kostnader för vilka ersättning söks härrör från tillhandahållandet av åtgärder och tjänster på grund av personens ställning som offer för människohandel.

54 §

Utbetalning av ersättning

Kommunen ska ansöka om sådan ersättning som avses i detta kapitel genom en ansökan hos närings-, trafik- och miljöcentralen inom två år från det att det kalenderår gått ut under vilket den verksamhet för vilken ersättning söks har ägt rum.

55 §

Skyldighet att betala tillbaka ersättning

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att kommunen helt eller delvis ska betala tillbaka den ersättning som staten betalat, om felaktiga eller vilseledande uppgifter har getts för betalningen av ersättning, eller om det i övrigt framgår att ersättningen har betalats utan grund.

På det belopp som betalas tillbaka ska en förseningsränta betalas enligt den räntesats som bestäms i enlighet med 4 § 1 mom. i räntelagen ([633/1982](#)).

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska besluta om återbetalning av en ersättning som utan grund betalats till en kommun senast det femte kalenderåret efter utgången av det verksamhetsår för vilket ersättningen betalats.

7 kap

Företrädande av barn utan vårdnadshavare

56 §

Förordnande av företrädare

För en minderårig som fått uppehållstillstånd inom flyktingkvoten och för ett barn som fallit offer för människohandel och har uppehållstillstånd ska utan dröjsmål utses en företrädare, om barnet vistas i Finland utan vårdnadshavare eller någon annan laglig företrädare. Företrädare kan även utses för ett annat barn som fått uppehållstillstånd och som vistas i Finland utan vårdnadshavare eller någon annan laglig företrädare.

Ansökan om förordnande av företrädare görs av det organ i barnets vistelsekommun som avses i 6 § 1 mom. i socialvårdslagen ([710/1982](#)). Innan ansökan görs ska barnet höras och barnets bästa beaktas på det sätt som föreskrivs i 4 §.

I övrigt tillämpas på förordnande av företrädare vad som föreskrivs i 39 § 3 mom. i lagen om mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd. På tingsrättens anmälningsskyldighet tillämpas vad som föreskrivs i 44 § i nämnda lag.

57 §

Företrädarens behörighet och uppgifter

På behörighet och uppgifter för en företrädare som förordnas med stöd av denna lag tillämpas vad som föreskrivs i 40 och 41 § i lagen om mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd.

58 §

Befriande av företrädaren från uppdraget och uppdragets upphörande

På befriande av företrädaren från uppdraget tillämpas vad som föreskrivs i 42 § 1 och 3 mom. i lagen om mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd. På tingsrättens anmälningsskyldighet tillämpas vad som föreskrivs i 44 § i nämnda lag.

Ansökan om befriande av företrädaren från uppdraget kan göras av företrädaren, barnet självt efter fyllda 15 år, ett sådant organ i barnets vistelsekommun som avses i 6 § 1 mom. i socialvårdslagen eller barnets vårdnadshavare.

På upphörande av företrädaruppdrag tillämpas 43 § i lagen om mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd.

59 §

Arvodet till företrädaren och kostnader

Närings-, trafik- och miljöcentralen betalar på ansökan arvode till en företrädare som förordnats för ett barn på basis av den tid som använts till företrädarens uppgifter och ersättning för kostnaderna för företräddandet, om företrädaren har förordnats med stöd av denna lag eller lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och barnet har beviljats uppehållstillstånd. Genom förordning av inrikesministeriet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för utbetalning av arvode, arvodets storlek, kostnader som ska ersättas och förfarandet vid utbetalning av arvode och ersättning för kostnader.

8 kap

Registerbestämmelser

60 §

Kommunanvisningsregistret

Kommunanvisningsregistret är ett personregister som används vid anvisande av de personer som avses i 2 § 2 och 3 mom. till kommuner.

I registret förs information om till vilken kommun personen har anvisats. För registret får dessutom samlas och föras in följande uppgifter om de personer som anvisas till kommuner och som avses i 2 § 2 och 3 mom.:

- 1) ärendets nummer eller klientens nummer, namn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland, personbeteckning, utländskt personnummer eller någon annan utländsk beteckning för identifiering av invandraren, uppgifter om medborgarskap och om civilstånd och familjeförhållanden,
- 2) uppgifter om modersmål och språkkunskaper, utbildning, yrkesskicklighet och arbetserfarenhet.

Kommunanvisningsregistret förs av närings-, trafik- och miljöcentralen.

61 §

Utlämnande av uppgifter ur kommunanvisningsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen får lämna ut sådana uppgifter ur kommunanvisningsregistret till Migrationsverket, Folkpensionsanstalten, kommunala myndigheter och arbets- och näringsbyrån som behövs för skötseln av deras uppgifter i anslutning till invandring enligt utlänningslagen eller någon annan lag.

Uppgifterna kan även lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning.

62 §

Avförande av uppgifter ur kommunanvisningsregistret och lagring av uppgifter

Uppgifterna i kommunanvisningsregistret om en registrerad ska avföras när de inte längre behövs och senast fem år efter att den sista uppgiften om den registrerade har förts in.

Arkivverket bestämmer om varaktig lagring av kommunanvisningsregistret och de uppgifter som ingår i registret i enlighet med vad som bestäms i 8 § 3 mom. i arkivlagen ([831/1994](#)). I övrigt tillämpas vad som i 8 § 2 mom. i arkivlagen bestäms om förvaring av handlingar.

9 kap

Försöket Delaktig i Finland

9 kap. gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

63 §

Försökets innehåll

I detta kapitel ingår bestämmelser om försöket Delaktig i Finland. En kommun eller kommunen och arbets- och näringsbyrån tillsammans kan medan försöket pågår pröva nya utbildningshelheter inom integrationsutbildning, upphandling och anordnande av integrationsutbildning samt anvisande till utbildning enligt vad som bestäms i detta kapitel. Även flera kommuner tillsammans kan delta i försöket. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan upphandla integrationsutbildning under försökstiden enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

Kommunen kan dessutom pröva åtgärder som främjar invandrarbarns och invandrarungdomars integration i den grundläggande utbildningen och i dagvården enligt vad som bestäms i detta kapitel.

Åtgärderna i försöket Delaktig i Finland planeras och ordnas som klientbaserade utbildningshelheter vilka lämpar sig för följande grupper:

1) invandrare som siktar på arbetsmarknaden och invandrare som är på arbetsmarknaden (*integrationsväg I*),

- 2) invandrare i behov av särskilt stöd (*integrationsväg 2*), och
- 3) invandrabarn och invandrarungdomar (*integrationsväg 3*).

63 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

64 §

Försökets förhållande till andra lagar

I försöket tillämpas bestämmelserna i denna lag, lagen om offentlig arbetskraftsservice, lagen om barndagvård ([36/1973](#)), lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn ([1128/1996](#)), lagen om grundläggande utbildning och lagen om offentlig upphandling ([348/2007](#)), om inte något annat bestäms i detta kapitel.

64 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

65 §

Försökets syfte

Syftet med försöket är att försöka bredda den personkrets som får integrationsutbildning för invandrare och pröva nya sätt att upphandla och ordna integrationsutbildning. Syftet är dessutom att effektivisera integrationsutbildningens genomslagskraft genom att testa nya klientbaserade utbildningar. I synnerhet effektiviseras undervisningen i finska eller svenska, samhällsorienterande undervisning och undervisning som stöder sysselsättning och deltagande i arbetslivet.

Syftet med försöket är i fråga om invandrabarn och invandrarungdomar att effektivisera undervisningen i finska eller svenska som andra språk och undervisningen i det egna modersmålet. Syftet är dessutom att pröva nya modeller för undervisning av invandrarungdomar som passerat grundskolåldern och saknar avgångsbetyg från grundskolan.

65 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

66 §

Försökets tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på personer som avses i 2 § 1 mom. i de kommuner och arbets- och näringsbyråer som deltar i försöket.

66 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

67 §

Försökskommun

En försökskommun är en kommun som på basis av en ansökan som lämnats till inrikesministeriet har antagits till försöket.

67 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

68 §

Kriterier för val av deltagare i försöket

Inrikesministeriet godkänner på ansökan dem som får delta i försöket. Vid valet ska det beaktas hur projekten fördelas geografiskt. Vid bedömningen av ansökan ska uppmärksamhet fästas vid följande omständigheter:

- 1) projektet motsvarar försökets innehåll enligt 63 § och försökets syfte enligt 65 §,
- 2) i projektet ingår samarbete över förvaltningsgränserna,
- 3) i projektplanen anges de allmänna och specificerade målen för försöket Delaktig i Finland, projektets åtgärder, deltagare och tidtabell samt kostnadskalkyl, av vilken ska framgå för vilka kostnader finansiering söks.

68 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

69 §

Försökskommunernas skyldigheter

Försökskommunen svarar för planeringen, samordningen och genomförandet av åtgärder som ingår i försöket enligt vad som bestäms närmare i detta kapitel. Kommunen kan pröva integrationsutbildning eller åtgärder som stärker undervisning för barn och ungdomar med hjälp av en eller flera av de utbildningshelheter som avses i 63 § 3 mom.

Försökskommunen ska utse en ansvarig aktör för skötseln av de uppgifter som avses i 1 mom.

69 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

70 §

Bestämmelser om arbets- och näringsbyråer som deltar i försöket

De arbets- och näringsbyråer som deltar i försöket får upphandla integrationsutbildning enligt 63 § 3 mom. för de kunder hos byråerna som deltar i försöket.

En invandrare som deltar i utbildning enligt försöket har rätt att söka sig som kund till arbets- och näringsbyrån oavsett om integrationsutbildning ordnas för honom eller henne i enlighet med 63 § 3 mom. 1 eller 2 punkten.

På integrationsutbildning som arbets- och näringsbyrån ordnar under försökstiden tillämpas denna lag, om inte något annat föranleds av lagen om offentlig arbetskraftsservice.

70 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

71 §

Samordning av åtgärder under försökstiden

De uppgifter som avses i 69 § ska planeras, genomföras och samordnas till nödvändiga delar tillsammans med kommunen, arbets- och näringsbyrån, närings-, trafik- och miljöcentralen eller någon annan myndighet eller med utbildningsanordnaren eller någon annan tjänsteproducent.

71 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

72 §

Upphandling av integrationsutbildning under försökstiden

I försöket kan avvikelser göras från bestämmelserna om upphandling av arbetskraftspolitisk utbildning i lagen om offentlig upphandling och i 6 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice så att arbets- och näringsbyrån eller närings-, trafik- och miljöcentralen får upphandla integrationsutbildning under försökstiden som arbetskraftspolitisk utbildning under de förutsättningar som anges i 3 och 4 mom.

I försöket kan avvikelser göras från lagen om offentlig upphandling så att kommunen eller närings-, trafik- och miljöcentralen får upphandla annan integrationsutbildning under försökstiden än sådan som ges som arbetskraftspolitisk utbildning under de förutsättningar som anges i 3 och 4 mom.

Vid valet av utbildning under försökstiden används vid bedömningen av den totalekonomiskt mest fördelaktiga upphandlingen som jämförelsegrund vid sidan av priset i synnerhet hur utbildningen motsvarar utbildningshelheterna enligt 63 § 3 mom. i fråga om mål, kontinuitet, innehåll och kvalitet.

När kommunen, arbets- och näringsbyrån eller närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut om upphandling av utbildning under försökstiden ska den säkerställa att upphandlingsförfarandet är öppet och proportionellt, att anbudsgivarna bemöts jämlikt och icke-diskriminerande, att marknaden fungerar, inköpsverksamheten är effektiv samt att principerna för god förvaltning iakttas.

Kommunen upphandlar integrationsutbildning under försökstiden med anslag som i statsbudgeten anvisats för upphandling av utbildning eller med någon annan finansiering som anvisats kommunen.

72 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

73 §

Anvisning till integrationsutbildning under försökstiden och vägledning av invandrare under utbildningen

Utöver vad som föreskrivs i 9 § om den inledande kartläggning som kommunen eller arbets- och näringsbyrån gör för en invandrare, hänvisande till utbildning och till någon annan myndighets eller tjänstearrangörs tjänster, ska den kommun eller arbets- och näringsbyrå som har gjort den inledande kartläggningen hänvisa invandraren till lämplig integrationsutbildning med beaktande av de utbildningshelheter som avses i 63 § 3 mom.

Kommunen, arbets- och näringsbyrån eller utbildningsanordnaren ska under integrationsutbildningen vägleda invandraren så att övergången mellan utbildningsperioderna sker målinriktat utan långa väntetider. Invandraren anvisas vid behov att delta flexibelt i olika utbildningsperioder och till de utbildningshelheter som avses i 63 § 3 mom.

73 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

74 §

Antagning till integrationsutbildning under försökstiden

Om integrationsutbildning under försökstiden genomförs som arbetskraftspolitisk utbildning, svarar arbets- och näringsbyrån eller arbets- och näringsbyrån och utbildningsanordnaren tillsammans för antagningen av studerande.

Om integrationsutbildning under försökstiden genomförs som anordnad eller upphandlad av kommunen, svarar kommunen eller kommunen och utbildningsanordnaren tillsammans för antagningen av studerande.

En förutsättning för antagning till integrationsutbildning är att invandraren bedöms lämplig för utbildning enligt försöket och för andra åtgärder.

74 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

75 §

Studerandes rättigheter och skyldigheter under integrationsutbildning som ordnas av kommunen

På studerandes rättigheter och skyldigheter under integrationsutbildning som ordnas av kommunen tillämpas vad som föreskrivs om studerandes rättigheter och skyldigheter under arbetskraftspolitisk utbildning i 6 kap. 8 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice. Vid bedömningen av studerandes regelbundna deltagande i studier beaktas invandrarens möjlighet enligt individuell situation att delta i utbildningen.

75 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

76 §

Integrationsutbildningens omfattning under försökstiden

Som integrationsutbildning under försökstiden ges undervisning som motsvarar högst 60 studieveckor och genomförs andra integrationsfrämjande åtgärder.

76 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

77 §

Intyg över genomgången integrationsutbildning i Delaktig i Finland

Läroanstalten eller någon annan utbildningsanordnare ger invandraren ett intyg över genomgången integrationsutbildning i projektet Delaktig i Finland, om han eller hon har genomgått en utbildningshelhet.

77 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

78 §

Utbetalning av integrationsstöd under försökstiden

Invandraren har rätt till integrationsstöd som betalas av kommunen som utkomststöd enligt lagen om utkomststöd för den tid han eller hon deltar i integrationsutbildning som ordnas eller upphandlas av kommunen.

Dessutom betalar kommunen ersättning för uppehälle för utbildningstiden enligt bestämmelserna om ersättning för uppehälle i 10 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

78 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

79 §

Försöksåtgärder i den grundläggande utbildningen

I försökskommunerna utvecklas nya koncept för grundläggande utbildning i synnerhet för att effektivt utnyttja undervisning som förbereder för grundläggande utbildning, undervisning i finska eller svenska som andra språk och undervisning på invandrarens eget modersmål.

79 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

80 §

Ersättning för kostnaderna för försöket

Staten betalar en separat ersättning till kommunen för de kostnader som orsakas av anordnande och upphandling av integrationsutbildning enligt detta kapitel samt av planeringen, styrningen och samordningen av andra åtgärder som ingår i försöket.

80 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

81 §

Uppföljning och utvärdering av försöket

Försökskommunerna och arbets- och näringsbyråerna sköter uppföljningen och utvärderingen av försöket. De är skyldiga att lämna närings-, trafik- och miljöcentralen i sitt område och inrikesministeriet de uppgifter som dessa begär om försöket. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska göra en utvärdering av försöken inom sitt område och lämna den till inrikesministeriet. Inrikesministeriet svarar för att en slutrapport om försöket avfattas.

81 § gäller temporärt 1.1.2011-31.12.2013.

10 kap

Särskilda bestämmelser

82 §

Ändringssökande

Om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag, får ändring i beslut enligt denna lag sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen ([586/1996](#)).

Bestämmelser om sökande av ändring i arbets- och näringsbyråns beslut enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice finns i 13 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut om arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd finns i 12 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut om utkomststöd finns i 7 kap. i socialvårdslagen.

83 §

Besvärsförbud

I en integrationsplan som avses i 11–18 § i denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

I närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om anvisande till en kommun enligt 43 § får ändring inte sökas genom besvär.

84 §

Försäkringsskyddet för personer som deltar i integrationsfrämjande åtgärder

För olycksfall som inträffat eller yrkessjukdom som ådragits i samband med deltagande i integrationsfrämjande frivilliga studier enligt 22 § eller i andra integrationsfrämjande åtgärder om vilka överenskommits specificerat betalas till en person som får arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd ersättning av statens medel enligt samma principer som gäller för ersättning för olycksfall enligt lagen om olycksfallsförsäkring ([608/1948](#)). Ersättningen betalas dock endast om den som lidit skada inte har rätt till en minst lika stor ersättning enligt någon annan lag.

Statskontoret behandlar ett ärende som gäller betalning av ersättning av statens medel med stöd av 1 mom. I beslut som Statskontoret fattar med stöd av denna paragraf får ändring sökas så som bestäms i 5 kap. i lagen om olycksfallsförsäkring.

Inrikesministeriet ordnar gruppansvarsförsäkring för personer som deltar i sådana integrationsfrämjande åtgärder som avses i 1 mom.

85 §

Stödjande av återflyttning

Kommunen kan ersätta en person som avses i 2 § 2 och 3 mom. och som frivilligt i annat än tillfälligt syfte återvänder till sitt hem- eller utreseland för skäligen rese- och flyttkostnader. Kommunen kan dessutom betala ett återflyttningssbidrag som motsvarar utkomststödets grunddel till en person under högst två månader och till en familj under högst fyra månader.

Ersättning för rese- och flyttkostnader samt återflyttningssbidrag beviljas på ansökan av den kommun där en person som avses i 1 mom. är bosatt.

Ersättningar för rese- och flyttkostnader samt återflyttningssbidrag får återkrävas av den kommun som beviljat dem om det visar sig att ersättningen eller bidraget har betalats på felaktiga grunder eller utan grund. Ansökan om återkrav lämnas till den förvaltningsdomstol inom vars domkrets kommunen finns.

86 §

Ersättning för kostnader för inresa i landet

Migrationsverket ersätter kostnaderna för inresa i landet för en person som tagits till Finland inom den flyktingkvot som avses i 90 § i utlänningslagen och dennes familjemedlemmar.

Migrationsverket kan i enskilda fall besluta att på ansökan ersätta kostnaderna för inresa i landet för familjemedlemmarna till någon annan person som får internationellt skydd än en sådan som avses i 1 mom., om det vore oskäligt att inte ersätta kostnaderna med beaktande av en svår skada eller allvarig

sjukdom hos den som får internationellt skydd eller hans eller hennes familjemedlem eller något annat därmed jämförbar exceptionellt vägande skäl.

87 §

Rätt att få uppgifter

Inrikesministeriet, regionförvaltningsverk, närings-, trafik- och miljöcentraler, arbets- och näringsbyråer, kommunala myndigheter och Folkpensionsanstalten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av varandra, Migrationsverket, förläggningar och flyktingslussar, de som tillhandahåller åtgärder och tjänster som stöder integration och företrädare som förordnats för barn utan vårdnadshavare avgiftsfritt få den information som är nödvändig för att utföra uppgifterna enligt 2, 5 och 6 kap. i denna lag.

Den som tillhandahåller åtgärder och tjänster som stöder integration och som en invandrare hänvisas till som kund har trots sekretessbestämmelserna rätt att av arbets- och näringsbyråer och kommunala myndigheter avgiftsfritt få den information som är nödvändig för att ordna åtgärder och tjänster enligt 2 kap. i denna lag.

En företrädare som förordnats för ett barn utan vårdnadshavare har trots sekretessbestämmelserna rätt att av arbets- och näringsbyråer, kommunala myndigheter, Migrationsverket och förläggningar och flyktingslussar avgiftsfritt få den information som är nödvändig för att sköta uppgifterna enligt 57 § i denna lag.

Uppgifterna kan även lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning.

88 §

Tystnadsplikt

Information och handlingar som erhållits för skötseln av uppgifter enligt denna lag ska hållas hemliga enligt vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet ([621/1999](#)).

11 kap

Ikraftträdande

89 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2011. Lagens 9 kap. och 86 § träder dock i kraft den 1 januari 2011. Lagens 9 kap. gäller till den 31 december 2013.

Lagens 9 § tillämpas från och med den 1 januari 2011 på de i 2 § 1 mom. avsedda personer på vilka 9 kap. tillämpas.

Genom denna lag upphävs lagen om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande ([493/1999](#)).

90 §

Övergångsbestämmelse

Bestämmelsen i 86 § tillämpas på ersättning för kostnader för inresa för en utlänning som tagits till Finland inom flyktingkvoten eller som har fått uppehållstillstånd på basis av familjeband, om beslut om uppehållstillstånd för den person som tagits inom flyktingkvoten eller för den som fått uppehållstillstånd på basis av familjeband har fattats den 1 januari 2011 eller därefter.

De integrationsplaner som gjorts upp med stöd av den lag som gällde vid ikraftträdandet av denna lag följs till utgången av den avtalade tiden.

När ändring söks i beslut som fattats före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Bilaga 2

Utfärdad i Helsingfors den 26 maj 2011

Statsrådets förordning (571/2011)

om ersättning av statens medel för kommunens kostnader för främjande av integration

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 44§ 6 mom. i lagen om främjande av integration (1386/2010):

1§

Ersättning som betalas för arrangemangen för inledande kartläggning

För kostnaderna för arrangemangen för en inledande kartläggning betalas till kommunen av statens medel en kalkylerad ersättning som är 700 euro för var och en som deltar i kartläggningen. För en och samma person kan ersättning betalas endast en gång.

En förutsättning för att ersättning ska betalas är att kommunen har ordnat åtminstone den inledande intervju som avses i 1§ 2 mom. i statsrådets förordning om inledande kartläggning i anslutning till främjande av integration (570/2011).

2§

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 26 maj 2011

Migrations- och Europaminister Astrid Thors

Lagstiftningsråd
Jutta Gras

Bilaga 3

Utfärdad i Helsingfors den 26 maj 2011

Statsrådets förordning (570/2011)

om inledande kartläggning i anslutning till främjande av integration

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 2 mom. i lagen om främjande av integration (1386/2010):

1§

Innehållet i den inledande kartläggningen

I den inledande kartläggningen ingår en inledande intervju och vid behov preciserande åtgärder.

I den inledande intervjun utreds följande allmänna förutsättningar för integration i fråga om invandraren:

- 1) läs- och skrivfärdigheter,
- 2) kunskaper i finska och svenska,
- 3) studiefärdigheter och studieförutsättningar,
- 4) tidigare utbildning och arbetserfarenhet,
- 5) kompetens som hänför sig till speciella färdigheter samt andra starka sidor,
- 6) egna önskemål om sysselsättning och utbildning,
- 7) livssituationen och det behov av tjänster som denna medför.

Utifrån de uppgifter som erhållits vid den inledande intervjun kan den inledande kartläggningen omfatta bland annat följande preciserande åtgärder:

- 1) kartläggning och identifiering av personens kompetens,
- 2) utredning av läs- och skrivfärdigheter,
- 3) utredning av de muntliga och skriftliga kunskaperna i finska och/eller svenska,
- 4) utredning av studiefärdigheterna,
- 5) karriärplanering,
- 6) kartläggning av behovet av tjänster.

2§

Genomförande av inledande kartläggning

Den inledande intervjun och de preciserande åtgärderna ska genomföras på invandrarens modersmål eller på ett språk som invandraren kan konstateras förstå tillräckligt väl med hänsyn till ärendets art, om invandraren inte behärskar det språk, finska eller svenska, som enligt språklagen (423/2003) ska användas hos en myndighet eller om han eller hon på grund av handikapp eller sjukdom inte kan bli förstådd.

Den inledande kartläggningen genomförs så att invandraren utifrån den kan hänvisas till arbetsmarknaden, samt anvisas utbildning som svarar mot hans eller hennes behov eller andra integrationsfrämjande åtgärder eller tjänster. Utifrån den inledande kartläggningen ska det också göras en bedömning av om andra invandrare än de som har rätt till en integrationsplan enligt 12§ 1 mom. i lagen om främjande av integration (1386/2010) är i behov av en plan.

3§

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 26 maj 2011

Migrations- och Europaminister Astrid Thors

Lagstiftningsråd
Jutta Gras